

امان

ویژه امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَحْمَةُ الشَّرِيفِ

هشتادمین شماره نشریه الکترونیک امان
دوماهنامه - ویژه شهریور و مهر ماه ۱۴۰۲

سپاهان امان

کالبدشکافی فرهنگی / عوامل ایجاد جریان های انحرافی گسترش فرهنگ مقاومت / دستاوردهای دفاع مقدس
بازکاوی حقوق امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ / نهم ربع پیرامون زندگی امام عسکری عَلَيْهِ السَّلَامُ / پندرسانه ای

امام سرچشمہ علم و عصمت / همراه با دریافت فایل بروشور

در انتظار طوفان

مقصر خودش مایدای ستمگران صهیونیست، عامل این طوفان خود شما هستید. خودتان بلا رابه سر خودتان آوردید. یک ملت غیرازواکنش غیورانه و شجاعانه در مقابل این چنین دشمنی هیچ راهی ندارد. وقتی ظلم و جنایت از حد گذشت، وقتی درنده خوبی به نهایت رسید، باید منتظر طوفان بود.

رهبر انقلاب اسلامی
۱۴۰۲/۷/۱۸

بسمه تعالیٰ

شرف همکنیا سست با دله فلسطین

شهادت بیش از ۱۰۰۰ نفر فلسطینی در حمله وحشیانه رژیم کودک کش صهیونیستی به بیمارستان ((المعهدانی)) در غزه بر عموّم مسلمانان جهان تسلیت باد

هشتادمین شماره نشریه الکترونیک امان
دوماهنامه - ویژه شهریور و مهر ماه ۱۴۰۲

ویژه امام زمان علیه السلام

دوماهنامه امان - شماره ۸۰

صاحب امتیاز: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیه السلام

سردییر: حجت الاسلام محمد رضان صوری

دیر علمی: حجت الاسلام تقی حاتمی

گرافیک و صفحه آرایی: زهره رجبی شیزرو

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود علیه السلام، به عنوان نهادی فرهنگی، غیرانتفاعی و غیردولتی و دارای شخصیت حقوقی مستقل که دارای تابعیت کشور جمهوری اسلامی ایران می‌باشد؛ به منظور ترویج و توسعه فرهنگ مهدویت و آشناسازی اشاره جامعه. به ویژه نسل جوان. با شخصیت امام مهدی علیه السلام و تحکیم پایه‌های امامت و ولایت، پس از کسب موافقت مقام معظم رهبری از سوی حجت الاسلام والملمین قرائتی در تاریخ ۱۳۷۹/۰۹/۰۳ تأسیس گردید.

بنیاد بحث مرکز مسکن مهروسا

نامید نشود...

آخرین نکته که خیلی نکته‌ی مهمی هم هست این است: یک چیزهایی ممکن است شما مشاهده کنید که برای شما ناپسند باشد؛ فرض کنید گرایش سیاسی فلان شخصیت یا إشکال در کارفلان مسئول در فلان قوه برای شما ناخوشایند است. اگر صدمورد از این حوادث راهم مشاهده می‌کنید، **نامیدنشود**؛ این آن توصیه‌ی قطعی و اصلی من است.

نامید نشود! همه چیز امیدبخش است برای ما، همه چیز نویددهنده است برای ما. همان طور که اشاره کردم، ما یک ملتی هستیم که عوامل مژده‌دهنده در پیرامون ما و در درون ما بمراتب بیشتر است از عوامل مأیوس‌کننده و نامید کننده. این عوامل مژده‌دهنده را بینید، پیدا کنید، به آنها دلگرم بشوید، به خدای متعال توکل کنید، قصدتان را و نیتتان را خالص کنید و بدانید که خدای متعال شما را کمک خواهد کرد و مدد خواهد کرد.

ان شاء الله همه‌ی شماها زوال دشمنان بشریت، یعنی همین تمدنِ آمریکایی منحط وزوال اسرائیل را به لطف الهی خواهید دید.

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

حَدِيثُ الْمُحَاذَةِ

امام حسن عسکری علیه السلام فرمود:

.... يَا أَحْمَدَ بْنَ إِسْحَاقَ مَثَلُهُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ مَثَلُ الْخَضِرِ وَمَثَلُهُ مَثَلُ ذِي الْقُرْنَيْنِ، وَاللَّهُ لَيَغْبِيَنَّ غَيْبَةً لَا يَجُوَفُهَا مِنَ الْهَلْكَةِ إِلَّا مَنْ ثَبَّتَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى الْقَوْلِ بِإِيمَانِهِ وَوَقَفَهُ فِيهَا لِلْدُعَاءِ بِتَعْجِيلِ فَرَجِهِ...
.... ای احمد بن اسحاق! مثل او در این امت مثل خضر و مثل ذی القرنین است.

به خدا سوگند هر آینه غیبتی خواهد نمود که تنها کسانی که خداوند آنان را بر قول به امامت او ثابت کرده و به دعا بر تعجیل فرجش موفق ساخته، هلاک نخواهند شد...

کمال الدین، ج ۲، باب ۳۸، ح ۱، ص ۸۱ ترجمه مرحوم پهلوان

علل و ریشه‌های زمینه‌های یأس و نامیدی از ظهور

حجت‌الاسلام مسعود پور‌سید‌آقایی، استاد مرکز تخصصی مهدویت؛
حجت‌الاسلام علی بهبودی، فارغ‌التحصیل مرکز تخصصی مهدویت؛
بالندکی تلخیص (قسمت اول)

یکی از چالش‌های مهم عصر غیبت امام مهدی عج،
یأس و نامیدی مردم از ظهور و فرج است. در این مقاله، «ریشه‌ها» و «زمینه‌ها» و «پیامدهای
نامیدی از ظهور» مطرح و «راهکارهای پیشگیری و درمان نامیدی از ظهور» درسه قسمت تبیین
خواهد شد.

علل و ریشه‌های زمینه‌های یأس و نامیدی

ممکن است که زمینه و مقدمه تحقق هلاکتی که بر اساس روایات به شتاب زدگان هشدار داده شده است؛ همان نامیدی ای باشد که بر اثر استعجال به فرد یا افراد دست می‌دهد و زمینه‌ای خطرناک می‌گردد که آنان را تا مرز هلاکت دنیوی و اخروی سوق دهد.
پدیده استعجال می‌تواند معلوم یکی از دو عامل ذیل باشد:

الف) سطحی نگربودن انسان و توجه به منافع و مصالح بسیار نزدیک و محسوس و غفلت از مصالح آینده و اهداف بزرگ رسالت جهانی و فراغیر امام زمان عج؛

ب) آگاهی نداشتن به مسیر طبیعی و منطقی تحولات اجتماعی و عدم شناخت قوانین حاکم بر تحولات اجتماعی و عدم توجه به این نکته که ظهور از سنت‌های الاهی است و مانند همه سنت‌ها باید پس از تحقق همه زمینه‌های انجام گیرد.

۱. طولانی شدن غیبت به درازا کشیده شدن غیبت کبرا، امری است که روایات فراوانی به آن تصریح کرده‌اند. به عنوان مثال، پیامبر اکرم صل می‌فرمایند:

«مهدی از اولاد من، اسم و کنیه او اسم و کنیه من و در خلقت و اخلاق شبیه ترین مردم به من است. برای او غیبتی است که مردم به حیرت افتند تا آن جا که از دینشان گمراه می‌شوند. در آن هنگام، مانند شهاب ثاقب ظهور و دنیارا پراز عدل و قسط می‌کند؛ همان گونه که از ظلم و ستم پر شده بود.»

این روایت به طولانی بودن غیبت امام ع تصریح می‌کند که در نتیجه مردم به مشکلاتی دچار می‌شوند. افرادی که در طول زندگی، مقوله ظهور حضرت را شنیده و خوانده اند و احیاناً از نزدیک بودن ظهور و پدیدار شدن برخی از علامات ظهور، شنیده‌اند؛ اکنون پس از گذشت سالیان متعددی و طولانی و عدم تحقق آن وعده‌ها، ممکن است مردم از اصل ظهور امام ع نامید شوند.

۲. عجله داشتن در تحقیق امر ظهور علت دیگر نامیدی از ظهور، «استعجال» است. «استعجال»، به معنای عجله کردن و خواستن چیزی است قبل از رسیدن وقت و تحقق زمینه‌های لازم آن.

افراط و تغییر در هر امری مذمت شده است؛ از جمله در بحث ظهور که استعجال در آن، امری افراطی و استبعاد آن امری تغییری است و هر دو نیز مذمت گردیده است. دور شمردن ظهور، وجه مقابل استعجال است که سبب بی تفاوتی و قساوت قلب می‌شود. در روایات عجله داشتن در تحقیق ظهور و شتابزدگی در این امر بسیار نکوهش شده است. امام صادق ع فرمودند:

«شتاب مردم برای این کار [= ظهور] آن‌ها را هلاک کرد. خداوند برای شتاب مردم، شتاب نمی‌کند. برای این امر مدتی است که باید پایان پذیرد. اگر مدت آن سرآید، نه ساعتی جلومی افتاد و نه ساعتی تأخیر می‌شود.»

باتوجهه به دو عامل مذکور، می‌توان دریافت کسانی که به علی، مانند نزدیک نگری و سطحی اندیشی و عدم توجه به زمینه‌های تحقق امر ظهور، دچار استعجال در امر ظهور می‌شوند، پس از مدتی و به تدریج به یأس دچار شده و گام به گام از اعتقاد آن‌ها به وجود امام حی و منجی عدالت گسترش کاسته می‌شود و چه بسادرنهایت از اصل امر ظهور امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ نامید گردند.

۳. تعیین وقت ظهور امام عَلَيْهِ السَّلَامُ

«توقیت»، یکی دیگر از دلایل نامیدی و یأس عده‌ای از ظهور حجت خداست. در روایات متعددی از وجود تعیین کنندگان وقت و مذمت آن‌ها یاد شده است. زمینه‌های خاستگاه‌های توقیت عبارتند از:

۱. تعجیل در امر فرج؛

۲. عوام فربی بر اثر هوا و هوس؛

۳. توهם و خیال پردازی؛

۴. تطبیق نادرست آثاری که از قدرت‌های روحی و ریاضت‌ها به دست می‌آورند؛ یعنی چیزهایی را پیش‌بینی می‌کنند؛ اما در تطبیق آن‌ها اشتباہ صورت می‌دهند و درواقع تصویر می‌کنند آنچه پیش‌بینی کرده‌اند، ظهور است ولذا برای ظهور تعیین وقت می‌کنند.

۴. تطبیق ناصواب

از جمله علل یأس و نامیدی از ظهور، «تطبیق» است؛ به این معنا که عده‌ای با خواندن یا شنیدن چند روایت در علائم ظهور، آن روایات را بر افراد یا حوادثی تطبیق می‌دهند. گفتنی است بر اساس مفاد روایات این امر خطیر، تشخیص مؤلفه‌ها و علائم سپاه حق و باطل بر عهده علمای راستین گذاشته شده است؛ همان‌ها که در عصر غیبت کبرا، به عنوان «نواب عام» عهده دار امور گشته‌اند.

گاهی، بعضی در پی تطبیق علائم ظهور بر پدیده‌های موجود بر می‌آیند و بدین وسیله از نزدیک بودن ظهور و احتمال قریب الوقوع بودن آن خبر می‌دهند. البته صرف تطبیق روایات بر حادث، موجد آفت و آسیب نیست، بلکه آفت قضیه، مطالب و ادعاهایی است که افرادی به صرف خواندن چند روایت و بدون بررسی آیات و روایات و مطالب تاریخی و عدم بهره‌مندی از قدرت تشخیص صحیح و سقیم روایات، در این زمینه مطرح می‌کنند؛ یعنی بدون داشتن تخصص در زمینه امر ظهور، به اظهار نظر در این مقوله می‌پردازند.

مسئله مهمی که نباید فراموش شود، پیامد خطا در تطبیق و عدم تحقق آن تطبیق بر علائم ظهور است؛ زیرا اشتباہ در این زمینه، شک و تردید برخی از افراد را در سایر مطالب ارائه شده و حتی تردید در اصل مهدویت را باعث خواهد شد و همچنین سبب نامیدی بسیاری از افراد، بر اثر عدم وقوع ظهور می‌گردد.

از جمله افراد و اشخاصی که در گذشته و حال مصادیقی برای ظهور قلمداد تعیین شده‌اند، افرادی مانند یمانی، خراسانی، سفیانی و شعیب بن صالح هستند که به مرور زمان کذب و [یا اشتباہ] بودن این تطبیق‌ها و آثار منفی آن در اعتقادات و اعمال و اخلاق مردم دیده شده است. در سال‌های اخیر نیز

مستندی به نام «ظهور بسیار نزدیک است» از سوی عده‌ای تهییه شد که افراد مذکور (یمانی، خراسانی، سفیانی و شعیب بن صالح) را بر افرادی در عصر امروز تطبیق دادند و آثار مخربی را در بین عده‌ای از متدينین ایجاد کرد؛ به طوری که آنان را تا مز نامیدی از اصل ظهور کشاند.

۵. ملاقات گرایی
از جمله خطرهایی که در عصر غیبت در کمین منتظران قرار دارد، «مقالات گرایی» است که ممکن است. هستند کسانی که تمام وظیفه خویش را رسیدن به دیدار حضرت می‌پندارند و از اجرای بقیه وظایف واجب غافل‌اند و دیگران را تنها به این عمل، به عنوان برترین وظیفه فرامی‌خوانند. نیز مدعیانی هستند که بی دلیل یا به ساده ترین اتفاق، ادعای ملاقات می‌کنند و گاهی گرفتن دست خط از امام یا اوردن پیام از طرف آن حضرت را مدعی می‌شوند! این امر رفته رفته و در طول زمان، در کنار عدم توفیق دیدار و ملاقات با حضرت، به یأس و نامیدی از ظهور ختم می‌گردد؛ چراکه به زعم افراد مذکور، فرد تمام وظیفه خود را در این دنیا ملاقات با امام دانسته و چیزی در این زمینه به دست نمی‌آورد؛ و یا از ارتباط با افراد مدعی دیدار، جز پوچی و عده‌ها ندیده است و چه بسا شب و روز خود را برای رسیدن به این توفیق صرف می‌کند ولذا حال که پس از زمان طولانی، دست خود را خالی می‌بیند و طبیعی است که این رویه به نامیدی از ظهور منتهی گردد.

۶. عدم معرفت به آموزه مهدویت و برداشت‌های نادرست از آن
گاهی علت نامیدی از ظهور، «عدم بینش و درک صحیح از آموزه‌های مهدوی» است. به عنوان نمونه: الف. در موضوع غیبت حضرت را به معنای نادرستی وجود دارد که به نامیدی از اصل ظهور منجر می‌گردد. برخی غیبت حضرت را به معنای «عدم حضور» معنا کرده و گروهی از ایشان معتقدند، حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ مانند حضرت عیسی عَلَيْهِ السَّلَامُ به آسمان رفته است.

طی سال‌های اخیر نیز دولت‌های مستکبر، با همراهی کشورهای مرجع منطقه خاورمیانه، در پی حاکم کردن دولتی جعلی به نام داعش برای جنگ نیابتی در منطقه بودند. مشاهده رخدادهایی که حاکی از ظلم گسترده بر مسلمانان جهان است، در کنار ضعف ایمان به وعده‌های الاهی، و نیز سست عقاید مهدوی، در برخی افراد، به سیاه نمایی، برداشت‌های نادرست منتهی گشته که در نهایت به نامیدی از اصل ظهور منجر می‌شود؛ مبنی بر اینکه مگر ممکن است حجت خدا این فجایع و ظلم فراگیر را بینند و ظهور نکند؟!

۸. عملکرد ناصحیح منتظر نمایان و داعیه‌داران نظام اسلامی
در پایان این بخش، می‌توان به دلایل دیگری برای یأس از ظهور اشاره کرد که از جمله آن‌ها «بی تقوایی و اعمال و رفتار نادرست» منتظر نمایها و برخی از بزرگان و رؤسای نظام اسلامی است.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید: «...وَ رَأَيْتَ الْمَنَابِرَ يُؤْمَرُ عَلَيْهَا بِالثَّقْوَى وَ لَا يَقْعُلُ الْقَائِلُ بِمَا يَأْمُرُ؛ بِرُوْيِ مُنْبِرِهَا مُرْدَمٌ رَّابِهِ بِرَهْيَزْكَارِيِ دُسْتُورِ مَرْدَمِ دَهْنَدِ؛ وَلِيَ گُوينِدَهُ خَوْدَ بِهِ كَفْهَةَ خَوْيِشِ عَمَلِ نَمَى كَنْدِ». «

وقتی مردم فردی را در لباس روحانیت و یاد ر منصب و جایگاه مهمی از نظام اسلامی می‌بینند که داعیه دار انتظار ظهور است؛ اما عملکردش نه تنها برخلاف «انتظار» و «منتظر» است، بلکه اقداماتی همسو با دشمنان از او دیده می‌شود؛ در چنین حالتی این رفتارها در انحراف عقیده بسیاری از مردم حتی بر عرصه جامعه جهانی مسلمانان تأثیر منفی گذاشته و چه بسا مردم را به ورطه یأس از امر ظهور سوق می‌دهد.

در حالی که غیبت در مقابل «ظهور» است؛ نه در مقابل «حضور». درواقع امام حاضر است؛ گرچه ظاهر نیست. امام راغب نامیده‌اند؛ بدان دلیل که ایشان از نظرها غائب هستند؛ نه این که در جامعه حضور ندارند. به عنوان مثال: نیروی جاذبه در همه‌جا حاضر است؛ ولی ظاهر نیست. یا مثلاً روح در وجود ما، حاضر است، ولی ظاهر نیست.

ب. عده‌ای دیگر، حضرت رادر دور دست‌ها (جزیره خضرا و...) پنداشته و برخی هرگونه امکان دیدار با حضرت رانفی کرده‌اند؛ در حالی که این دیدگاه‌ها نادرستند و با روایات ماساگار نیستند. مطابق روایات، حضرت مهدی علیه السلام بر خلاف حضرت عیسی علیه السلام، به آسمان نرفته، در میان مردمان است و در شهرها و بازارها و... قدم می‌نهد. هرسال در موسوم حج حاضر می‌شود؛ مردم رامی بینند و می‌شناسند و مردم اورامی بینند و نمی‌شناسند.

ج. برخی معتقدند بین غیبت و حضور هیچ تفاوتی نیست. لذا توقع دارند حضرت در هر امری دخالت کند. این دیدگاه نیز به خط راه پیموده است؛ زیرا اگر قرار باشد حضرت به صورت مستقیم در هر کاری دخالت کنند یا همه به محضرشان مشرف شوند؛ دیگر غیبت معنایی ندارد.

بنابراین، با عدم فهم صحیح از آموذه‌های مهدوی، شباهتی در ذهن برخی مردم ممکن است ایجاد شود، مبنی بر این که اگر امامی در این دنیا هاست، چرا در رفع گرفتاری عموم مسلمانان در مناطق مختلف دنیا اقدامی نمی‌کند. چه بسا این عدم شناخت موجب نامیدی از ظهور امام مهدی علیه السلام گردد.

۷. قدرت و تسلط جبهه باطل بر جهان و ظلم همه جانبه علیه مسلمانان
یکی دیگر از علل نامیدی نسبت به مقوله ظهور، «افزایش روز افزرون ظلم فراگیر در سراسر جهان»، به ویژه علیه مسلمانان است. مثلاً رژیم جعلی اسرائیل که سال‌هast در فلسطین مشغول خوبیزی است، بلکه بارهای نسبت به ترور و قتل بسیاری از مسلمانان و دانشمندان در سایر ملل به ویژه در جمهوری اسلامی ایران، اقدامات فراوانی انجام داده است.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

- خواجه نصیر طوسی می‌گوید: طول عمر در غیر مهدی عَلِيٌّ‌الشَّفِیْعُ اتفاقد افتاده‌ی محقق شده است؛ چون چنین است، بعید شمردن طول عمر در مورد مهدی عَلِيٌّ‌الشَّفِیْعُ جهل محض است.
- اسماعیلیان مانند شیعیان دوازده امامی در امر امامت و مصادیق آن تا امام صادق عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ اشتراک عقیده دارند. آنان امامت رانیز به نص دانسته‌اند.
- پیامبر اسلام عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ فرمودند: مهدی عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ از فرزندان من است. اسم او اسم من، کنیه او کنیه من و از نظر خلق و خلق شبیه‌ترین مردم به من است.
- شرایط ظهور به اموری اطلاق می‌شود که امر ظهور امام زمان عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ به وجود آنها وابسته است و تا آنها محقق نشوند ظهور رخ خواهد داد.
- درباره نام مادر امام حسن عسکری عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ گزارش‌های مختلفی وجود دارد که از آن جمله می‌توان به حدیث، سوسن، اسماء... اشاره کرد.
- زیارت آل یاسین یک دوره امام شناسی و معرفت افزایی نسبت به وجود نورانی امام عصر عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ است.
- یکی از مشهورترین القاب قائم آل محمد عَلِیٌّ‌الشَّفِیْعُ، «مهدی» است. «مهدی» به معنای «هدایت شده» است. کلمه «مهدویت» نیز برگرفته از همین ریشه است.
- آماگدون نام نبردیست که به باور مسیحیان صهیونیست در آخرالزمان در منطقه‌ای به نام «مجدو» رخ خواهد داد و در آن نبرد نیروهای مسیح و ضد مسیح که نماد حق و باطلند باهم به ستیزی پردازند.
- انتظار از ریشه (ن ظ ر) می‌باشد معنای نظر، دیدن و مشاهده است و گاهی به معنای تفکر و تأمل می‌باشد. انتظار را به معنای صبر، چشم داشت و چشم به راهی نیزدانسته‌اند.
- مقصود از «خسف بیداء» این است که لشکر سفیانی که به قصد کشتن امام، از مدینه به سمت مکه راه می‌افتد در میانه‌ی راه و در سرزمین بیداء به شکل اعجاز‌آمیزی در زمین فرومی‌رود.

شاخصه‌های سیاسی فرهنگ مهدوی

حجت‌الاسلام ابوالحسن قاسم فام

مراد ما از شاخصه‌های سیاسی فرهنگ مهدوی، خصوصیات بارز و آشکار فرهنگ مهدوی در دوران ظهور یا انتظار، در عرصه تدبیر، تصمیم‌گیری و اجراست. نمونه‌هایی از این شاخصه‌ها عبارت است از:

امام صادق علیه السلام اصحاب امام زمان علیه السلام گونه‌می‌ستاید: «گویا قلب‌هایشان آهن فولادین است که تردیدی در آن‌ها راه ندارد. در راه خدا از سنگ محکم ترند و اگر کوه‌های مانع شان شوند، آن‌ها را از راه بر می‌دارند». در روایتی دیگر آمده است: «گویا یک پدر و مادر آنان را پروریده‌اند. دل‌های آنان از محبت و خیرخواهی به یکدیگر آکنده‌است».

شاخصه سالاری

در دولت حق، هر صاحب حقی از حق خود بهره‌مند می‌شود و ناحقان، قدرت و نفوذی ندارند. کسی به دلیل ثروت انبوه یا نزدیکی با حاکمان، چیزی را مالک نمی‌شود. تمام توان در دست آن است. وقتی چنین بود، دیگر مانعی برای بیان حق نیست. پس برای آنکه بتوان حق را در جامعه مطرح کرد باید اول دست کسانی را که حقی ندارند کوتاه کرد. بیشترین همت جامعه زمینه‌ساز باید شاخصه سالاری باشد. باید به گونه‌ای برنامه‌ریزی و عمل شود که کسی از حق خود محروم نماند و کسی نیز به ناحق مالک و حاکم چیزی نگردد.

از شاخصه‌های سیاسی فرهنگ مهدوی، دوستی با دوستان خدا و برایت از دشمنان خداوند است. این شاخصه، فراتر از مرزهای است. امروزه منتظران ظهور، دوستان خدا را در هر مکانی که زندگی می‌کنند باید مورد تأیید و دشمنان خدا را مورد تبری قرار دهند. امام باقر علیه السلام به نقل از پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «خوشاب احوال کسی که قائم اهل بیت مرا ادراک کرده و در غیبت و پیش از قیامش پیرو او باشد. دوستانش را دوست بدارد و با دشمنانش دشمن باشد. چنین کسی در روز قیامت از رفقا و دوستان من و گرامی‌ترین امّت من خواهد بود».

تولی و تبری دو آموزه شاخص از آموزه‌های اسلامی در زمینه روابط مسلمانان با همیگر و با غیرمسلمانان است که می‌توان از آن دو به عنوان دکترین اسلامی در روابط اجتماعی- سیاسی با همیگر و غیرمسلمانان تعبیر کرد.

نفوذناپذیری در برابر دشمنان

خداآنده متعال در باره صفات مؤمنان می‌فرماید: «أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ؛ أَنْ هَا بَرَ كَافَرَانَ سُختَ كَيْرِنَدَ». علامه طباطبائی در تفسیر این آیه می‌گوید: «جمله «أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ» کنایه از این است که اولیای خدا خود را بزرگ‌تر از آن می‌دانند که اعتنایی به عزت کاذب کفار کنند. کفاری که اعتنایی به امردین ندارند. بنابراین افراد متنظر باید مراقب باشند که دشمنان با فتنه‌انگیزی در آن‌ها نفوذ نداشته باشند و با بهانه‌های فربینده به اسلام ضربه نزنند. ایمان، موجب عزت و نفوذناپذیری انسان در برابر دشمنان می‌شود. اگر جایی برای نفوذ دشمنان و شیاطین در خود قرار داده‌ایم، برای این است که از نظر ایمانی، کوتاهی صورت گرفته است. مؤمن هیچ‌گاه راه نفوذ دشمن را برای خود ایجاد نمی‌کند. حکومت موظف است با ترویج مفاهیم و مبانی دین اسلام و قرآن، استحکام و نفوذناپذیری خود را در برابر دشمنان نشان دهد.

وحدت و انسجام

وحدت و انسجام در زندگی و کار از ارزش‌های انسانی و از رموز کامیابی است. انسان‌های موفق برنامه داشته و بر اساس اصول مشخص، حرکت می‌کنند. انقلاب‌های رهایی‌بخش و سازمان یافته، کمتر با شکست روبرو می‌شوند. انسجام بایستی شاخصه اساسی جامعه منتظر باشد.

حاکمیت جامع قرآن

حکومت مهدوی، سرمنزل مقصود همه انبیا و ائمه علیهم السلام است. در آن دوران است که آخرین کتاب آسمانی به طور کامل حاکمیت یافته و محور همه چیز قرار می‌گیرد. جامعه منتظر نیز با تأسی به آن دوران باید در پیاده‌سازی حداثتی احکام قرآن سعی و کوشش کند.

همدلی همه نیروها در خدمت رسانی

مردم در نظام سیاسی مهدوی، مردمی حاضر در صحنه و همراه با امام هستند. آنان از باب «فَاسْتِقُوا الْخَيْرَات» در انجام وظایف ویاری رساندن به دیگران با یکدیگر رقابت کرده و تنها هدفشان، جلب رضایت خداوند و امام زمان علیهم السلام است.

این رامی توان از روایاتی به دست آورد که بیانگر نوع حکومتی از عدل الهی است که توسط بقیة الله علیهم السلام عملی خواهد شد. چراکه چنین روایاتی تنها ناظر به حکومت عصر ظهور نیست؛ بلکه برای عصر غیبت نیز این پیام را دارد که بایستی جامعه منتظر نیز در این مسیر حرکت کند.

امام صادق علیهم السلام می‌فرماید:

«خداوند حق را به اهلش برمی‌گرداند. همین عامل باعث آشکارشدن حق می‌شود؛ طوری که دیگر چیزی از حق از ترس کسی مخفی نمی‌شود.»

موقع گیری در برابر بدعت‌ها

از شاخصه‌های مهم جامعه عصر ظهور و جامعه منتظر، مبارزه با بدعت‌هاست؛ چه بدعت در اصل دین و چه بدعت‌های مربوط به مهدویت و انتظار. اهمیت موقع گیری درباره بدعت از آنجا روشی ترمی گردد که در روایات، یکی از صفات بارز حضرت مهدی علیهم السلام ازینین برنده بدعت شمرده شده است.

امام باقر علیهم السلام می‌فرماید:

«با ظهور آن حضرت هر بدعتی که به وجود آمده باشد از بین خواهد رفت و همه سنت‌های بپریامی شود.»

امیرالمؤمنین علیهم السلام نیز در نکوهش بدعت فرموده‌اند:

«هیچ بدعتی در دین ایجاد نمی‌شود، مگر آنکه سنتی ترک گردد؛ پس از بدعت‌ها بپرهیزید.»

استقرار عدالت فraigir

مشکل اصلی در جوامع امروزی، آتش ظلم و بیدادی است که بشر را در کام خود فرو برده است. بنابراین، همان‌گونه که ایجاد عدالت از اهداف اصلی همه پیامبران در آغاز رسالت بوده، سرلوحه برنامه‌های منجی عالم نیز خواهد بود. در عصر غیبت نیز جامعه‌ای که رو به کمال موعود گام برمی‌دارد باید برقراری عدالت را در رأس برنامه‌های اصلاحی خود قرار دهد؛ زیرا تمامی ساختارهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی به شدت متاثر از میزان تأمین عدالت در جامعه هستند. بشر در نظام عادل و دادگستری به درستی تربیت می‌شود، با آسایش و فراغت به تکلیف تن می‌دهد و به حقوق دیگران احترام می‌گذارد. بشر در سایه این مسئولیت پذیری و تعهد به جامعه، به سعادت دست می‌یابد.

در حدیثی از امام باقر علیهم السلام آمده است:

«چون قائم مابه پاخیزد... در میان خلق خدا به عدالت رفتار می‌کند.»

حمایت از مستضعفان

در جامعه منتظر حاکمان باید دفاع از مظلوم و بازپس‌گیری حق مستضعفان از چنگ مفسدان را با اقتدا به حضرت مهدی علیهم السلام، سرلوحه کار خود قرار دهند. در بعضی روایات آمده است:

«کار امام مهدی علیهم السلام درباره پس‌گرفتن حقوق بدان جا رسید که اگر درین دندان انسانی حق فردی دیگر نهاده باشد، آن را بازپس گرفته و به صاحب حق برمی‌گرданد.»

آن‌گونه که حضرت علی علیهم السلام نیز در خطبه آغاز خلافتش فرمود:

«هرجا که باشد حق ستمدیده گرفته می‌شود و به او برمی‌گردد.»

«در روزهای خلافتش، اهل زمین و آسمان و پرندگان هوا خشنود خواهند شد».

حاکمان و مدیران در جامعه اسلامی باید میان مردم زندگی کرده و از وضع زندگی آنان آگاه باشند. اگر مدیران جامعه به سبب مصالح امنیتی و... نمی‌توانند میان مردم باشند وظیفه دارند ارتباط مردمی را حفظ کرده و از درد دل آنان آگاهی پیدا کنند.

نظرارت بر عملکرد کارگزاران

در یک نظام حکومتی، نظرارت دقیق بر اجرای صحیح وظایف محوله به زیرمجموعه باعث افزایش امنیت روانی و اجتماعی افراد و جامعه و افزایش عدالت اجتماعی و اقتصادی خواهد شد. لذا مدیران جامعه منتظر، باید با اقتدا به جامعه مهدوی برای گسترش عدالت در سطح جامعه منتظر، تلاش کنند.

رسول خدا ﷺ فرمود: «از نشانه‌های مهدی، سخت گیری در برخورد با کارگزاران، بخشندگی مال، مهربانی و رحمت با تهییدستان است».

تلاش برای عمران و آبادی

جامعه منتظر باید جامعه‌ای آباد باشد و دولتمردان و مدیران باید برای رسیدن به این مهم، تلاش وافری انجام دهند.

امام صادق علیه السلام می‌فرماید:

«مهدی اصحاب خویش را در تمامی شهرها می‌پراکند و آنان را به عدالت فرمان می‌دهد. آنان را حاکمان مناطق مختلف قرار داده و دستور می‌دهد که به آبادانی و سازندگی شهرها پردازند».

جامعه منتظر باید برای آبادانی زمین و حفظ محیط زیست تلاش کند. باید بکوشید تا خود را به سطح مطلوبی از حیث توسعه علمی و فنی پایدار برساند. از این رهگذر است که زمینه ظهور حکومت امام عصر ﷺ فراهم می‌آید».

تقدیم ارزش‌های معنوی بر مصالح مادی

اصل زندگی انسان، توجه به خدا و رعایت معنویات است؛ زیرا آدمی در سایه معنویات به کمال حقیقی خویش رسیده، به هدف آفرینش نزدیک می‌شود. زندگی مادی وسیله‌ای برای رسیدن انسان به این هدف است. بر این اساس اگر به دست آوردن مادیات مانع برای رسیدن به معنویات باشد و انسان مجبور شود که حتماً یکی را به دست بیاورد باید معنویات را منتخب کند. یعنی مادیات باید وسیله‌ای باشد که انسان را به معنویات که هدف اصلی است، برساند. در نتیجه، انسان باید وسیله را فدای هدف کند و از مادیات بگذرد. مباحث سیاسی جامعه نیز مستثنی از این امر نبوده و نگاه آدمی در عرصه تدبیر امور جامعه، باید این چنین باشد.

منزلت فداشت کارگزاران ناصالح در حکومت مهدوی

معیار عزل و نصب‌هادر حکومت امام زمان علیه السلام، حق و عدل است. از این رو دولتمردان او همگی صالح و متعهد خواهند بود. هر که با شیوه الهی او منطبق و هماهنگ نباشد، کنار گذاشته خواهد شد. با هیچ‌کسی بر سر معیارها و ارزش‌ها مصالحه نخواهد شد. با تمسک به این سیره، در جامعه منتظر نیز باید با اجتناب از رانت خواری و حزب‌بازی، کار را به افرادی که دارای تدین، تعهد و تخصص هستند، سپرد. از طرفی نیز بدون محافظه کاری و مماثلات با مدیران فاقد این صفات برخورد کرده و شایستگان را جایگزین آن‌ها قرار دهیم.

وفاق ملت‌ها و امت‌ها

در آخرالزمان، دشمنان دین با استفاده از شعار «اختلاف بیان‌دار، حکومت کن» تلاش می‌کنند جلوی رشد فزاینده اسلام را بگیرند یا حداقل آن را کند کنند. برای مقابله با این حریبه دشمن، ملت اسلامی و دولتمردان در سراسر عالم وظیفه دارند با الگوگیری از حضرت مهدی علیه السلام در صدد ایجاد وفاق ملی و اتحاد اسلامی باشند. از این رهگذر می‌توانند اصل اسلام را از فتنه‌های آخرالزمانی محفوظ داشته و زمینه ظهور رهبر بزرگ اسلام را فراهم کنند. روش حکومت حضرت این چنین است: از امام صادق علیه السلام چنین نقل شده است:

«خداؤند عزوجل به واسطه او حق را ظاهر و عدل را در شهرها گسترش می‌دهد و حال عموم مردم را بهبود می‌بخشد و وحدت کلمه پدید آورده و بین قلب های گوناگون الفت ایجاد می‌کند».

پناهی برای مردم

مسئولان جامعه منتظر باید با تأسی به سیره امام در جامعه مهدوی در سختی‌ها و مشکلات، پناهگاه مردم باشند. آن‌ها باید تلاش کنند برای مردم، حتی غیرمسلمانان، جاذیه داشته و با سخنان و عملکرد خود، مردم را به سوی اسلام ترغیب کنند. رروایت آمده است:

«امت مهدی به اوپناهی برند همان گونه که تبیورهای دور مملکه خود می‌گردند». همچنین در روایتی نقل شده است: «از میان امت من، مهدی قیام می‌کند، خداوند او را برای فریاد رسی مردمان برمی‌انگیزاند».

بنابراین مسئولان جامعه منتظر باید برای مردم از جهات مختلف اعتقادی، اخلاقی و عملی، در بعد فردی و اجتماعی به عنوان پناهگاه و نوعی تسلی خاطر در مشکلات روزمره زندگی باشند؛ نه اینکه با رفتار و روش زندگی خود، خاری در چشم اشاره ضعیف جامعه شوند.

جلب خشنودی مردم

کسانی که به حکومت یا مقامی رسیدند باید تا جایی که می‌توانند به امور مراجعت کنندگان رسیدگی کرده و آنان را خشنود کنند. همچنان که درباره حکومت حضرت مهدی علیه السلام می‌خوانیم:

آسیب‌های فرهنگی موجود در جهان اسلام و نقش آموزه مهدویت در حل آن‌ها

این نوشتار در صدد تبیین نقش مهدویت و انتظار موعود در برطرف کردن آسیب‌ها و چالش‌هایی است که جهان اسلام را در معرض تهدید قرار داده است.

حجت‌الاسلام مهدی یوسفیان

معاون پژوهش مرکز تخصصی مهدویت

جهانی شدن و جهانی سازی

مخالفان جهانی شدن، این پدیده را یک شکل کردن جهان می‌شمارند. از نظر آنها این پدیده توسط بازیگران برتر جهانی برنامه‌ریزی شده و جهان را به سمت غربی شدن و به صورت خاص، آمریکایی شدن برده، باورها، ارزش‌ها و رفتارهای خود را بر سایر جوامع تحمیل می‌کند.

در چنین فضایی مهم‌ترین بخش باورها، یعنی هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی و انسان‌شناسی افراد در جوامع اسلامی که از دین نشأت گرفته، به دگرگونی کامل دچار شده و خدا باوری جای خود را به انسان باوری می‌دهد؛ در نتیجه، ادمی و حیات دنیایی و مادی (حیوانی) اواول و آخر و حقیقت و پایه همه چیز شمرده می‌شود. در پی آن، بایدها و نبایدها، ارزش‌ها و هنجارها و رفتارهای انسان نیز بر اساس این هویت و باور شکل پیدامی کند. ارتباط مسلمانان با یکدیگر و هم گرایی و انسجام درونی آن‌ها نیز فروپاشیده، ملاک پیوند با سایرین نه بر اساس دین اسلام و ارزش‌های دینی، بلکه بر پایه منافع شخصی و گروهی، البته با رویکرد جدید (دنیای غرب) می‌گردد.

نتیجه این رویکرد، اختلاف بین جوامع اسلامی و جدایی آن‌ها از یکدیگر، تنها گذاشتن سایر مسلمانان در برابر هجمه دشمنان، وقوع انواع درگیری‌ها و جنگ و کشتارها در بین ملت‌های اسلامی از یک سو و پیدایش تبعیض و فاصله طبقاتی، مصرف‌گرایی در طبقه برخوردار، گسترش فقر و خشونت و انواع نابسامانی سیاسی، امنیتی، اجتماعی و فرهنگی در درون هر یک از کشورهای اسلامی، از سوی دیگراست.

تفرقه و تقابل بین مذاهب اسلامی

از آسیب‌های مهمی که بلای جان جهان اسلام شده و از دیرباز حرکت جامعه را باکنده و حتی گاه با توقف و واگرایی دچار کرده این است که مسلمانان با فراموش کردن فرمان الهی مبنی بر اعتماد به ریسمان الهی و پرهیز از تفرقه به جای آنکه همچون ید واحده در کنار یکدیگر بوده و با تقویت وحدت و همدلی، صف واحدی را در برابر دشمنان اسلام تشکیل دهند، خودی را از غیرخودی تشخیص نداده، با روی آوردن به برخی مسائل فرعی، راه نفوذ دشمن بین صفوف مسلمانان را فراهم می‌آورند. تاریخ گذشته جهان اسلام و حوادث ناگواری که صفحات تاریخ را خون بار و ملامال از اندوه کرده از یک سو و وضعیت کنونی آن و قوع انواع ستیزها و نزاع‌ها و جنگ و کشتارها از سویی دیگر، گواهی روشن و عیان براین مطلب است.

احساس حقوق و خودکمترینی

از ناامیدکننده‌ترین اتفاق‌هایی که می‌تواند رخده دهد این است که افراد آن جامعه خودشان را در برابر افراد جوامع دیگر، حقیر و پایین تر شمرده، با ازدست دادن غرور دینی و حتی غرور ملی، ارزش‌ها، رفتارها و سرمایه‌های معنوی و مادی خود را از دست بدند.

شاید بتوان علت اصلی این حالت روحی اسف‌انگیز را عقب‌ماندگی و توسعه‌نیافتگی و یا کمتر توسعه یافتنی جوامع اسلامی برشمرد. این عارضه علاوه بر رنج‌ها و مصائب فراوانی که در جامعه پدید می‌آورد، هویت انسان را از درون از ازار رسانده و خود را موجودی و ازده، محتاج و درجه دو و حقیر می‌شناسد.

تعلق به شبکه‌های جهانی استعمار، شالوده‌های نامتناسب سیاسی، تشکیلات نامناسب اداری، حاکمیت جمود و جهل و بی سوادی از عالمیم و ویژگی‌های این گونه جوامع است.

ارتاداد

انتظار امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ و حل مشکلات و آسیب‌ها

از جمله موضوعاتی که در اندیشه شیعی و منظومه معارف مهدوی جایگاه مهمی دارد، انتظار دولت آرمانی و حکومت عادلانه امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ است.

در روایات فراوانی به انتظار و نقش مهم و کلیدی آن برای گذر از دوران آخرالزمان، عبور از وقایع اسف بار آن و رسیدن به دروازه ظهور منجی اشاره شده است.

حقیقت انتظار

تأمل در روایات نشان می‌دهد: حقیقت «انتظار»، تحرک و پویایی است و تلاشی برای بهترشدن، تکامل یافتن و همیشه پویا زیستن است. جامعه منتظر، جامعه‌ای پویا، رو به تکامل و متمایل به بهتر و انسانی‌زیستن است. فرد منتظر همیشه در حال گریز از وضع موجود و تلاش برای فردایی بهتر از امروز است. از همین جهت باید بر ضد شرور بشورد تا جامعه برای ظهور و حضور مصلح موعود آماده شود.

دوران آخرالزمان، دوران سختی است که نه تنها شیعه و جامعه اسلامی؛ بلکه همه مردم دین مدار و معتقد به منجی، در فراق موعود مهربان خودسپری می‌کنند.

امید به آمدن او، دل‌ها و جان‌هارا شور و نشاط می‌بخشد و تحمل سختی‌ها و دشمنی‌ها را آسان می‌کند. این امید و آرزوی ظهور که همیشه و همه‌جا برای انسان‌های مؤمن، نجات‌بخش و راه‌گشا بوده، در روایات اسلامی، «انتظار» نامیده شده است. انتظاری که منتظران را به امام موعود خود وصل کرده، مرمی بر زخم فراق ایشان است.

ارتداد به معنای رجوع و بازگشتن است. بازگشت به راهی که از آن آمده و در رجوع از امر مقدس به کار ناپسند مانند رجوع از اسلام به کفر به کار رفته است. از روایات پیش‌گفته می‌توان چنین برداشت کرد که ارتداد دوگونه قابل تصویر است:

ارتداد اعتقادی: یعنی عده‌ای در اصل دین مرتد شده و اعتقاد خود را به اسلام از دست می‌دهند (فضل الخلق عن ادیانهم). برخی دیگر نیز هرچند، خود را مسلمان می‌دانند، ولی ایمان به امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ را از دست می‌دهند (يرجع عن هذا الأمر).

ارتداد عملی: یعنی برخی افراد هرچند در ظاهر معتقد به اسلام و نیز ولایت و امامت امامان اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَامُ هستند، اما در عمل از هوا و هوس دنباله روی کرده و دل‌بستگی به دنیا و لذاید و شهوت، آن چنان آنان را غافل کرده که در عمل ملتزم به دستورات دین و ولایت نیستند. این نوع دوری از دستورات دین، گاه به گونه‌ای تشدید می‌شود که اوامر دینی را ناکارآمد و مربوط به گذشته می‌پنداشد.

سست‌شدن باورها (انحراف از معارف اسلام)

رفتارهای انسان در عرصه زندگی فردی و اجتماعی که فرهنگ او جلوه گر است، بر پایه باورها و اعتقاداتی است که پذیرفته و بر اساس آن برنامه ریزی می‌کند. انحراف از آموزه‌ها و تغییر در آن‌ها به تحریف مفاهیم منجر شده و در نهایت، رفتارها را دگرگون کرده و همگام با آن راه را برای شکستن حریم الهی و نافرمانی دستورات خداوند هموارتر می‌کند. در نتیجه، انسان واجبات را ترک کرده و مرتکب محرمات می‌شود.

دنیاگرایی و نگاه اصالتی به دنیا

برخورداری از یک نوع جهان‌بینی، نقشی مهم و تعیین‌کننده در زندگی انسان‌ها دارد.. اگر انسان به این جهان بانگاه اصالتی بنگرد و آغاز و پایان زندگی خود را در همین دنیا بداند، طبیعی است که به دنبال کسب لذت و بهره بیشتر از دنیا رفته تمامی برنامه‌های خود را در راستای تحصیل منافع بیشتر دنیوی چیدمان می‌کند. در حالی که در دیدگاه دیگر و با اصالت‌بخشی به زندگی ابدی، انسان دنیا را مقدمه آخرت و محلی برای کاروتلاش سازنده بر اساس برنامه تدوین شده، قلمداد کرده و برای نیل به آن حیات پاک، از خوشی‌های زودگذرو همراه با ناگواری‌های روحی دنیا به آسانی می‌گذرد. در این جهان‌بینی است که مفاهیمی مانند گذشت و ایشاره، محبت، کرامت انسانی، چشم‌پوشی از حق خویش برای رعایت حال دیگری و... از اصول زندگی انسان‌ها می‌شود.

عناصر کلیدی انتظار

انتظار مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ عَنْ انصارٍ وَّبَیْگِی هایی دارد که می تواند بهترین راه حل برون رفت از مصائب و مشکلات جهان اسلام به شمار آید. در این میان، دو عنصر، اصلی تر و کارآمدتر به نظر می آید.

یک آینده معلوم و حتمی (امام مهدی) محور وحدت باور به ظهور، عقیده‌ای است که در متن نصوص اولیه اسلام شده است. بحسب احادیث متواتر که شکی در تواتر و صد و نیست نیز، آن بزرگوار از این ظهور خبر داده و امت خود را در ظهور مهدی گذاشته است. این عقیده مثل سایر عقاید اسلامی از طرف خود رسول خدا به مردم عرضه شده، مقتضی ایمان و باور به این ظهور است.

بعضی از خصائص متنظران مهدی موعود عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقِيرُ الْأَشْرِيفِ را چنین می‌توان برشمود:

وظایف فردی و اخلاقی

الف) ساخته با موعد

به طور کلی هر انسانی دارای سه مرتبه وجودی (افکار، صفات و اعمال) است و هیچ انسانی از این قاعده مستثنای نیست. اگر کسی بخواهد به انسان دیگری نزدیک شود، چاهای ندارد جز اینکه بکوشند نوع اعتقاد، باورها، صفات و رفتار خود را به ایشان نزدیک سازد.

ب) پرهیزکاری و تزکیه نفس

یکی از وظایف منتظران، آراستن درون با فضایل انسانی و چنگ زدن به مکارم اخلاقی است. قرآن می فرماید: «اگر می خواهید محبوب خدا باشید، تقوای پیشگی کنید». این قانون در مورد حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ نیز برقرار است.

ج) يادمنتظر

منتظر حقیقی، کسی است که از یاد و نام محبوب خود غافل نمی‌شود و پیوسته در فکر و اندیشه او به سر می‌برد. روایت شده وقتی امام موسی بن جعفر علیه السلام از امام غایب و نعمت باطنی خدا یاد کرد، فردی پرسید: آیا از امامان کسی غایب می‌شود؟ فرمود: «بله، شخص او از نگاه‌های مردم غایب می‌شود؛ ولی یاد او از دل‌های مؤمنان نهان نمی‌شود و او دوازده‌همی نفر از مالاست.»

د) اظہار محبت و مودت

پیامبر اکرم درباره لزوم دوستی حضرت مهدی فرماید: «هر کس دوست دارد خدا را ملاقات کند در حالی که اینهاش کامل و اسلامش نیکو باشد، پس باید دوست دار حضرت حجت، صاحب الزمان منتظر باشد.»

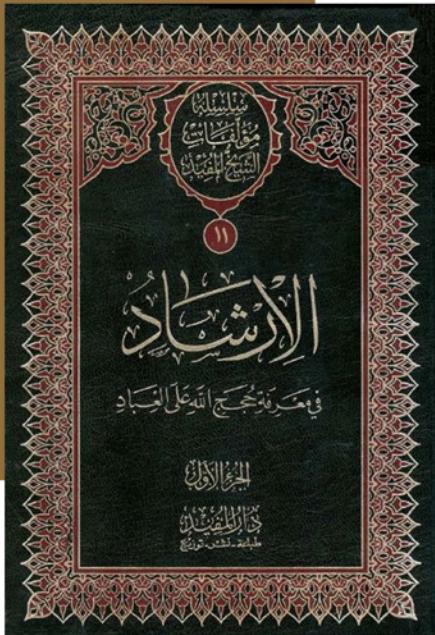
۵) صبر و بردباری

امام صادق علیه السلام می فرماید: «از آیین امامان تقوا، عفت، صالح بودن و انتظار فرج با صبر و شکیبایی است». همچنان روایت شده است: «کسی که منتظر امر ما (ظهور مهدی) باشد و برآنچه در این راه از آزار و ترس و وحشت می بیند، صبر کند، فردا (روز رستاخیز) در جرگه ما خواهد بود.»

وظایف دینی و اعتقادی

الف) ثبات قدم در دیواری

پیروی از فرامین الهی، پاکشایر بر شاخص‌های زندگی سالم، اجرای حدود الهی، حق مداربودن، تقویت ایمان داشتن ثبات قدم در دین داری، گرفتار نشدن در دام بذعات‌ها و انحرافات... و از باسته‌های اساس دوران قبا، از ظلهه است.

در بخش دوم کتاب به تاریخ دیگر امامان معصوم علیهم السلام می پردازد که عبارت انداز:

باب تاریخ امام حسن مجتبی علیه السلام.

باب تاریخ امام حسین علیه السلام.

تاریخ الإمام علی بن الحسین علیه السلام و فضله

باب تاریخ الإمام محمد بن علی الباقر علیه السلام و فضله

تاریخ الإمام الصادق علیه السلام و فضله

تاریخ الإمام موسی بن جعفر علیه السلام

تاریخ الإمام علی بن موسی الرضا علیه السلام

تاریخ الإمام جواد علیه السلام

باب تاریخ الإمام الهادی علیه السلام

تاریخ الإمام الحسن العسكري علیه السلام و فضله

باب تاریخ الإمام محمد بن الحسن

المهدی علیه السلام و فضله

آشنایی با منابع دست اول شیعه الإرشاد فی معرفة حجج الله علی العباد

حجت الإسلام عبد الكري姆 پاک نیاتبریزی

این کتاب از مهم‌ترین منابع معتبر شیعه در زمینه تاریخ زندگانی ائمه علیهم السلام، و محل مراجعه محققان سیره اهل بیت علیهم السلام و مشتاقان تاریخ آن گرامیان است. افزون بر آن، ارشاد مفید، مستند اکثر منابع بعد از خود و مهم‌ترین منبع در موضوع امامت به شمار می‌آید.

مبلغان ارجمند نیز از این منبع تاریخی، حدیثی و امام‌شناسی، هرگز بی‌نیاز نیستند و با مطالعه آن، بسیاری از اطلاعات و گمشده‌های خود را در این مجموعه ارزشمند خواهند یافت، این اثر در میان دانشمندان اسلامی، چنان مشهور است که علامه مجلسی می‌نویسد:

«كتاب ارشاد، مشهورتر از مؤلف خود است.» (بحار الأنوار، ج ۱، ص ۲۷) شیخ مفید که یکی از چهره‌های سرشناس شیعه در طول هزار سال گذشته است. این اثر ارزشمند را در قرن چهارم هجری پدید آورده و به دوستداران اهل بیت علیهم السلام تقدیم کرده است.

مؤلف درباره انگیزه نگارش این کتاب که به درخواست یکی از یاران خود نگاشته است. می‌فرماید:

به توفيق و ياري خدا در اين كتاب، آنچه را که اثبات آن را درخواست کرده بودی، بيان خواهم کرد. از نامهای امامان هدایت علیهم السلام و تاریخ عمر و مدت زندگانی آنها گرفته تمامکان شهادتشان و نام

های فرزندانشان و شمہای از فرازهای زندگی آنها، که باعث آگاهی بر احوال آنهاست؛ تا درباره آنان معرفت بیش تر و کامل تری پیدا کنی و در میان اظهار نظرها و عقیده‌های گوناگون درباره آنها، فرق بگذاری و بتوانی مطالب شبهه ناک را از حقایق ناب تشخیص دهی، و در این باره همانند مردمان با انصاف و دیندار، بر گفتار حق و درست تکیه کنی. من به یاری خداوند به درخواست تو پاسخ مثبت می‌دهم و چنان که خواسته‌ای، اختصار و اجمال را در این باره مراعات خواهم کرد و اعتمادم بر خداست و هدایت شدن به راه راست را از او خواهانم. (الإرشاد، ج ۱، ص ۴)

این کتاب با اینکه منبع روایی و حدیثی مستند است؛ اما شیخ مفید به نکات تاریخی و عقیدتی نیز در آن می‌پردازد.

نکته دیگر اینکه، بخش اول کتاب که حدوداً نیمی از کتاب است، به زندگانی امیر مؤمنان علیهم السلام اختصاص دارد و این، حاکی از اهمیتی است که شیخ مفید برای آن حضرت قائل بوده است.

ارزش این کتاب، زمانی نمایان می‌شود که بدانیم، مؤلف ارشاد، این اثر ارزشمند را در سال ۴۱ هجری، در اوج شهرت علمی و کمالات معنوی و دو سال قبل از رحلت خود نگاشته است.

موضوعات کتاب

در بخش اول، بعد از مقدمه کوتاهی درباره‌عت و ضرورت تألیف کتاب، وارد باب اول می‌شود که درباره تاریخ امیر مؤمنان علیهم السلام است. در این باب، فصل‌های مختلفی در موضوعات ولادت، خانواده، مبارزات و حضور در صحنه‌های مختلف نبرد با اهل باطل، دلایل ولایت، امامت ووصایت، علم و دانش، بیعت مردم با امام علیهم السلام و خلافت ظاهري، فضایل و مناقب، قضاوتها، جریان مباھله، سخنان، نامه‌ها، خطبه‌ها و مواعظ، و... آمده است.

جایگاه علمی مؤلف

این دانشمند فرزانه در عرصه‌های مختلف علمی از جمله کلام، فقه، حدیث و تاریخ سرآمد عصر خود است.

ابن ندیم در فن دوم از مقاله پنجم «الفهرست» که درباره متکلمان شیعه بحث می‌کند، از او به عنوان «ابن المعلم» یاد می‌کند و اورامی ستاید. (الفهرست، ص ۲۲۶)

شیخ طوسی، یکی دیگر از شاگردان مفید می‌گوید: او از متکلمان شیعه است که در زمان اول ریاست شیعه به وی منتظری شد، و در علم و صناعت کلام، مقدم بر دیگران و در فقه نیز سرآمد فقهای زمان بود.

او متفکری سریع الانتقال، با فطانت و حاضر جواب بود و نزدیک به دویست جلد کتاب کوچک و بزرگ تألیف کرد. (الفهرست، ص ۱۵۸)

خطرهای شیرین درباره لقب «مفید»

روزی قاضی عبدالجبار معترزلی، یکی از بزرگان اهل سنت و دانشمندان نامدار در علم اصول و کلام، در مجلس درس خود نشسته بود و با دانشمندان شیعه و سنی حاضر در مجلس شیعه گفتگومی کرد.

شیخ مفید که در آن موقع، مجتهد معروف شیعه بود و قاضی عبدالجبار نامش را شنیده بود؛ ولی تا آن روز اوراندیده بود به مجلس وی آمد و در پایین مجلس نشست. پس از لحظه‌ای، رو به قاضی کرد و گفت: «اگر اجازه دهی سؤالی است که بپرسم؟» قاضی گفت: «بپرس!» مفید گفت: «این حدیثی که شیعیان روایت می‌کنند پیغمبر ﷺ در روز غدیر فرمود: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَّيْ مَوْلَاهً» صحیح است یا شیعه آن را ساخته‌اند؟» قاضی گفت: «صحیح است». مفید گفت: «مقصود از مولی چیست؟» قاضی گفت: «مقصود، اولویت و آقایی است». مفید گفت: «اگر چنین است پس این همه اختلافات میان شیعه و سنی برای چیست؟» قاضی گفت: «ای برادر! این حدیث (غدیر) روایت است و چیزی است که نقل شده است؛ ولی خلافت ابوبکر درایت وامری مسلم است و مردم عاقل برای یک روایت، درایت را ترک نمی‌کنند». مفید از این سوال صرف نظر کرد و با طرح سوال دیگری پرسید: «چه می‌گوید در این حدیث که پیغمبر ﷺ به علی بن ابی طالب فرمود: «یا علیٰ حَرْبُكَ حَرْبٌ وَ سِلْمُكَ سِلْمٌ»؛ جنگ با تو جنگیدن با من است و صلح و سازش با تو صلح با من است؟» قاضی گفت: «صحیح است». مفید گفت: «با این حدیث درباره اصحاب جمل (که با امیر مؤمنان علی بن ابی طالب) جنگ کردند) چه می‌گویید؟» قاضی گفت: «ای برادر! آنها توبه کردند». مفید فرمود: «جنگ جمل، درایت وامری مسلم است؛ ولی توبه آنها روایت و شنیدنی است، و خود شما لحظه‌ای پیش گفتی: مردم عاقل برای روایت، ترک درایت نمی‌کنند!» قاضی سخت در جواب فرموند و نتوانست پاسخی بگوید گفت: «تو کیستی؟» مفید فرمود: «خدمات شما محمد بن محمد بن نعمان هستم». قاضی برخاست و دست شیخ مفید را گرفت و بر جای خود نشانید و گفت: «أَنْتَ الْمُفِيدُ حَقًا؛ وَاقِعًا كَهْ تَوْبَرَ إِلَيْهِ جَامِعَهِ إِسْلَامِيٍّ مَفِيدِيٍّ». (ارشاد مفید، مقدمه، ص ۱۷)

محبوب حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ

شیخ همواره در راه خدمتگزاری به حضرت و آبای گرامی اش تلاش می‌کرد و به دلیل پاسداشت این خدمات به توقیعات، شریف از آن ناحیه مقدسه مفتخر شد. امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ در آن توقیعات، شیخ مفید را باشایسته ترین عبارات، می‌ستاید.

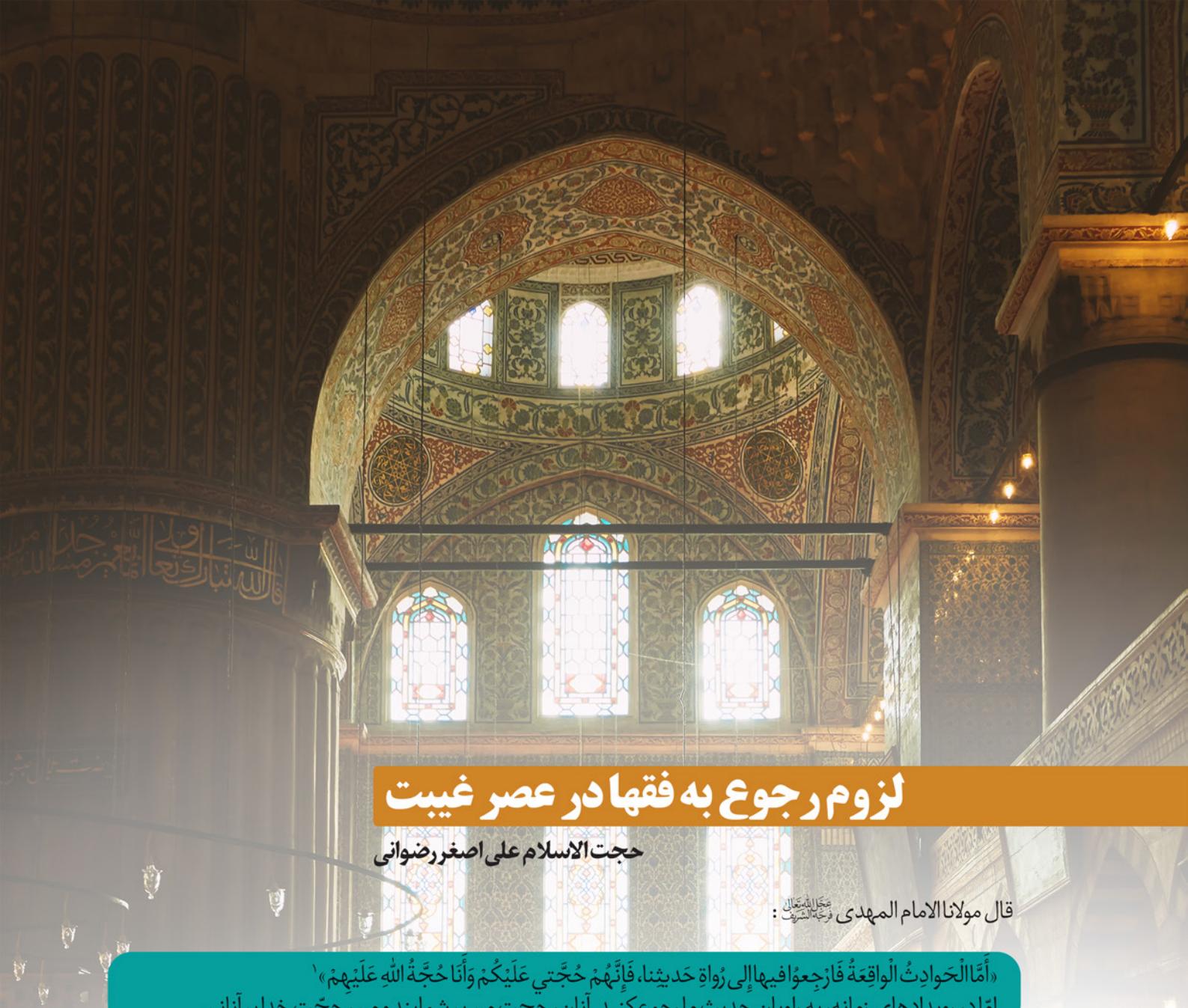

در آغاز یکی از آنها چنین آمده: «برای برادر استوار [در امامت]، دوست رشد یافته، شیخ مفید...» سلام بر توابی دوستدار مخلص در دین که در ولایت ما مخصوص به یقین شده‌ای، پس از ستایش و حمد خداوندی که معبدی جزا و نیست و درود به سید و مولی و پیغمبر گرامی ماحضرت محمد ﷺ، و اهل بیت طاهرين او، خداوند، توفیقت رادریاری از حق، مستدام فرماید و پاداشت رادر نشر علوم ما به راستی زیاد و فراوان کند... بدان که خداوند به ما رخصت داده است تا تو را به نامه نگاری مشرف سازیم و دستوردهیم احکام ما را به دوستانمان که نزد تو هستند. برسانی. خداوند آنان را به طاعت خود عزیز فرماید و با رعایت و حراست خود، مهم آنان را کفايت فرماید.»

شیخ مفید پس از سالها تلاش و خدمات ارزنده به دین مبین اسلام به ویژه به فرهنگ تشیع، در سال ۴۱۳ هجری، در بگداد درگذشت و مورد تجلیل فراوان مردم، علماء فضلا قرار گرفت.

و در حرم مطهر امام جواد علیه السلام، پایین پای آن حضرت، نزدیک قبر استادش ابن قلولیه دفن شد.

(خلاصة الأقوال في معرفة الرجال، ص ۱۴۷)

لزوم رجوع به فقه‌های عصر غیبت

حجت‌الاسلام علی اصغر رضوانی

قال مولانا الامام المهدی بیکال‌الشیعیان فوجی الشیعیان :

«أَمَّا الْخَوَادِثُ الْوَاقِعَةُ فَازْجِعُوا فِيهَا إِلَى رُوَاةِ حَدِيثِنَا، فَإِنَّهُمْ حُجَّتِي عَلَيْنِكُمْ وَأَنَا حُجَّةُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ»^۱
اما در رویدادهای زمانه، به راویان حدیث مارجوع کنید. آنان، حجت من برشمايدند و من، حجت خدا برآنام.

شرح ...

این حدیث، از جمله مطالبی است که امام زمان بیکال‌الشیعیان در جواب مسائل اسحاق بن یعقوب فرموده‌اند. در این حدیث شریف، حضرت به وظیفه‌ی شیعیان در حوادث پیش آمده در عصر غیبت اشاره کرده‌اند.
حضرت، شیعیان را برای فهمیدن احکام شرعی و سایر مسائل اجتماعی، به **راویان احادیث**، که همان فقهاء شیعه هستند، ارجاع می‌دهد؛ زیرا آنان هستند که احادیث را خوب فهمیده‌اند، و عام و خاص، محکم و متشابه، و صحیح و باطل رامی‌شناسند.

«روات حدیث» از نظر حضرت کسانی نیستند که روایت را فقط نقل می‌کنند بدون این که آن را درست بفهمند؛ زیرا چنین افرادی، نمی‌توانند گره از مشکلات فقهی و... بگشایند.
رجوع به فقه‌های عصر غیبت، نه یک امر مستحب، بلکه یک **واجب شرعی** است؛ زیرا، آنان منصوب امام برای این کار هستند و از فرمان حضرت نمی‌توان [ونباید] تخلف کرد.

۱. کمال الدین، ج ۲، ص ۴۸۴، ح ۱۰؛ الغيبة، شیخ طوسی، ص ۲۹۱، ح ۲۴۷؛ احتجاج، ج ۲، ص ۲۸۴؛ بحار الانوار، ج ۵۳، ص ۱۸۱، ح ۱۰.

غیبت کبرا و نیابت عام

قسمت اول

حجت الاسلام خدام مراد سلیمانیان

غیبت صغرا

دوران غیبت صغرا که برخی آغاز آن را از همان ابتدای ولادت و برخی از شهادت امام حسن عسکری ع دانسته اند، در واقع نوعی آماده سازی برای غیبت طولانی بود و غیبت طولانی نیز مقدمه ظهور و حضور ظاهری آن حضرت در جامعه انسانی است.

غیبت صغرا، دورانی لازم و ضروری بود که به حکمت خداوند، در تاریخ شیعه رقم خورد، تا جامعه شیعی را به کامل ترین صورت ممکن مهیای فصلی تازه از زندگی خود کند. از مهم ترین ویژگی های این دوران، تعریف ارتباط با حضرت مهدی ع در نیابت خاص است.

در این دوره، حضرت به واسطه ^۴ نفر نایابان خاص خود با شیعیان در رابطه بود و امور آنان را سر و سامان می داد. این امور، افرون بر مسائل مالی، شامل مسائل عقیدتی و فقهی نیز می شد.

رابطه های میان آن حضرت و شیعیان، ^۴ نفر از اصحاب باسابقه و مورد اعتماد امامان پیشین بودند که یکی پس از دیگری این وظیفه مهم را بر عهده داشتند.

آنان، به «نواب خاص» آن حضرت معروفند.

یکی از بحث های حساس، مهم و اساسی مربوط به دوران غیبت حضرت مهدی ع، بحث حاکمیت اسلامی در این دوران است. در این باره، میان اندیشوران شیعه، دو دیدگاه متفاوت پدید آمده است.

برخی از فقیهان شیعه، عقیده دارند که تشکیل حکومت اسلامی در دوران غیبت کبرا، ضرورتی اجتناب ناپذیر است. این گروه، با بهره مندی از سخنان پیشوایان مucchom علیهم السلام، بر این باورند که فقیهان عادل، باید پا پیش گذاشته، به این مهم جامه عمل پیوشانند و اگر یکی از آنها چنین کرد، بر دیگران است تا از او حمایت و پیروی کند.

عده ای دیگر براین گمانند که برپایی حکومت اسلامی، از ویژگی های پیشوای مucchom علیهم السلام بوده، دیگران را در این عرصه، نه فقط توانی نیست؛ که مجالی هم نیست. از اینرو نمی توان در دوران غیبت، حکومت اسلامی تشکیل داد. پیش از ورود به بحث، لازم است مقدمه ای کوتاه را یادآور شویم:

همزمان با مطرح شدن اصل غیبت برای حضرت مهدی ع از طرف مucchom علیهم السلام در روایاتی غیبت حضرت مهدی ع به دو بخش کوتاه و بلند تقسیم می شود، که هر یک دارای ویژگی های خاصی است.

این مطلب با تعبیرهای متفاوتی در سخنان مucchom علیهم السلام به چشم می خورد:

زراه می گوید: از امام صادق علیهم السلام شنیدم که می فرمود:

«همانا برای قائم دو غیبت است که در یکی از آنها [به خانواده اش] بر می گردد و در دیگری دانسته نیست کجا است. [هر سال] در مناسک حج حاضر می شود، مردم رامی بینند، در حالی که مردم اورانمی بینند.»

(الغيبة، نعمانی، ص ۱۷۵، ح ۱۵)

امام صادق علیهم السلام در روایتی به کوتاه و بلند بودن دو غیبت امام اشاره کرده است:

«برای قائم، دو غیبت است: یکی از آنها کوتاه مدت و دیگری دراز مدت. در غیبت نخست، جز شیعیان مخصوص، از جایگاه او کسی خبر ندارد و در دیگری جز خدمتکاران ویژه آن حضرت، کسی از مکانش، آگاه نیست.»

لازم به یادآوری است که آن حضرت در دوران پدر بزرگوار خویش نیز نوعی پنهان زیستی داشته است و به گونه ای نبوده که همگان بتوانند آن حضرت را ملاقات کنند. همین باعث شده است که برخی غیبت آن حضرت را از هنگام ولادت ایشان بدانند. (الرشاد، ج ۲، ص ۳۴۰)

این افراد، با وکیلان حضرت در دورترین نقاط شهرهای اسلامی در تماس بوده و نامه‌ها و خواسته‌های شیعیان را به محضر مقدس او می‌رساندند و در جواب، توقیعاتی از طرف آن حضرت صادر می‌شد.

نکته قابل توجه آنکه در این دوره، نه فقط شخص حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ از دیده‌های پنهان بود، بلکه بیش تر سُفرای ایشان نیز به طور ناشناس و بدون آن که جلب توجه کنند، عمل می‌کردند. نیابت خاص، بدان سان بود که امام، شخص معین و مشخصی را نایب خود قرار دهد و به اسم و خصوصیات، او را معرفی کند. برخلاف «نواب عام» که در غیبت کبرامطرح می‌شود.

غیبت‌کبرا

با پایان یافتن دوران غیبت صغیر در سال ۳۲۹ ق. و رحلت چهارمین سفیر حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ، «غیبت‌کبرا» آغاز شد که تا امروز ادامه داشته و تا فرار رسیدن روز ظهور آن حضرت نیز ادامه خواهد یافت.

از این دوران در روایات با عنوان «غیبت تامه» یاد شده و اصطلاح «غیبت‌کبرا» در روایات نیامده است؛ اگر چه در برخی روایات اشاره شده است که از دو غیبت حضرت، یکی کوتاه و دیگری دراز مدت است.

برخی ویژگی‌های این غیبت که آن را از دوران نخست متفاوت می‌سازد، عبارت است از:

طولانی بودن و نامعین بودن مدت این دوران:

برخلاف غیبت صغرا، این غیبت، زمانی طولانی را در بر خواهد گرفت.

نامشخص بودن پایان آن:

دوره غیبت کبرا محدود خواهد بود؛ اما پایان آن نامشخص است و جز خداوند، کسی از آن آگاهی ندارد.

قطع ارتباط ظاهری بالامام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ در این دوران:

به گونه‌ای که ارتباط موجود در غیبت صغرا در این دوران وجود نخواهد داشت.

عام بودن نیابت در این دوران:

برخلاف دوران غیبت صغرا که ارتباط مردم با آن حضرت، از راه نواب خاص صورت می‌گرفت، در این دوران دیگر سفارت و نیابت خاص وجود ندارد و یگانه مرجع مردم، ناییان عام آن حضرت هستند. در این دوران، مجتهدان جامع شرایط در جایگاه نایب عام، وظیفه اداره جامعه را برعهده دارند.

فراگیرشدن حاکمیت ستم و جور در زمین:

از ویژگی‌های مهم این دوران، گسترش ستم است، که هر چه به گاه ظهور نزدیک ترمی شود، بر شدت آن افزوده می‌شود.

شدیدشدن آزمایش‌های الهی:

اگر چه از سنت های الهی در همه دوران ها امتحان و آزمایش بندگان است؛ اما به دلیل هایی این امتحان هادر دوران غیبت کبرا شدت بیش تری می‌یابد؛ به ویژه در آستانه ظهور، این امتحان ها جدی ترمی شود.

بنابراین، نیابت عام در جایگاه یکی از ویژگی‌های دوران «غیبت‌کبرا» دارای اهمیت است.

کالبدشکافی فرهنگی

عوامل و زمینه‌های پیدایش جریانات انحرافی در حوزه مهدویت از منظر فرهنگی

حجت الاسلام علی مؤیدی

دو. تطبیق نادرست علایم ظهور خود تطبیق روایات بر حادث، آفت و آسیب نیست؛ بلکه آفت، مطالب و ادعاهایی است که افرادی به صرف خواندن یک یا دو روایت و بدون بررسی آیات و روایات و مطالب تاریخی و قدرت تشخیص صحی روایات مطرح می‌کنند؛ یعنی بدون داشتن تخصص به اظهار نظری پردازند.

این تذکر لازم است که در روایات، تشخیص مؤلفه‌ها و علایم سپاه حق و باطل به عهده علمای راستین گذاشته شده است.

سه: توقیت

یک دیگر از آسیب‌ها، تعیین وقت ظهور است. چرا که حکمت الهی بر این است که وقت ظهور بر بندگان مخفی بماند. لذا احدی نمی‌تواند زمانی برای ظهور تعیین کند. یکی از عوامل پیدایش بایبیت دادن وعده‌ی قریب الوقوع بودن ظهور توسط شیخ [احمد] احسایی و سید کاظم رشتی بوده است بطوری که رشتی ادعامی کرد زود است پس از من امام غایب، ظاهر گردد و روح امام در قالب شخص معینی ظاهر خواهد شد. می‌گفت بسا امام در میان شماها باشد و تأکید می‌کرد بر یک یک شماها لازم است شهرها را بگردد وندای امام غایب را جابت کند.

مهدویت یکی از مهمترین فرصت‌های جهت نجات بشریت و امیدبخشی به منتظران ظهورش جهت صبر و تحمل نارسایی هامی باشد و همچنین از جذابیت بالایی برای جذب اشاره مختلف جامعه برخوردار می‌باشد. لذا دنیاطلبان و ریاست طلبان نهایت سوء استفاده را می‌کنند و با طرح ادعای مهدویت و یا بایبیت وغیره جمعی را به خود جذب کرده و جریانات انحرافی را شکل می‌دهند لذا به جهت پیشگیری از به وجود آمدن جریانات انحرافی در حوزه مهدویت ضروری است که عوامل و بسترها پیدایش این جریانات شناخته شود تا بتوان در مقابله با آنان، ابزارها، شیوه‌ها و راهکارهای متناسب و پیشگیرانه ارایه کرد.

عوامل و زمینه‌های پیدایش جریانات انحرافی در حوزه مهدویت از منظر فرهنگی

یک: عدم شناخت و عدم توجه به نشانه‌های حتمی ظهور ظهر حضرت نشانه‌های حتمی وغیر حتمی دارد که ایشان را زمدعیان متمایز می‌کند و در تمام جریان‌ها با خاطر عدم معرفت و یا عدم التفات و توجه مردم به لزوم رخ دادن نشانه‌های حتمی ظهور، دچار انحراف گردیده‌اند. در همه جریانات انحرافی اگر مردم از نشانه‌های حتمی ظهور، جهت معیارسنجی و نشانه صدق و کذب جریانات انحرافی از مهدویت اصیل، بهره می‌برند، هیچ‌گاه جریان انحرافی در حوزه مهدویت صورت نمی‌گرفت؛ زیرا تاکنون در هیچ یک از ادعاهای مدعیان، علایم حتمی ظهور یعنی صیحه اسمانی، خروج یمانی، خروج سفیانی، خسف بیداء و قتل نفس زکیه، رخ نداده است. چنانچه در جریان انحرافی احمد اسماعیل بصری که مدعی است همان یمانی موعد است دیده می‌شود که علت پیدایش این جریان، عدم شناخت کافی پیروان نسبت به علایم حتمی ظهور است؛ زیرا طبق روایات، یمانی اهل یمن است و از آنجا خروج می‌کند، در حالی که احمد اسماعیل بصری از اهالی بصره عراق است و از آنجا حرکتش را آغاز کرده است.

واز طرف دیگر، نشانه‌های حتمی ظهور در یکسال رخ می‌دهند و در شش ماه قبل از قیام حضرت مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ رخ می‌دهند [که هیچ کدام در جریان احمد بصری رخ نداده است].

هفت: عدم تشخیص الهامات

شیطانی از الهامات ربانی

ابن حجر در مورد ادعای مهدویت احمد بن عبدالله هاشم معروف به ملشم نوشته که در سال ۸۶۹ عق گفت: خداوند را بارها ملاقات کرده و به آسمان های هفتگانه به معراج رفته، و خدا به او گفته است که او همان مهدی است و نیز رسول الله را دیده و او نیز گفته که او از نسل من و همان مهدی است.

ابن تیمیه نیز می گوید: در روزگار ما تعدادی از مشایخ را می شناسیم که زاهد و عابدند و هر کدام براین باورند که مهدی هستند؛ چراکه آنان براین باورند که خدا آنان را به این نام مخاطب ساخته، در حالی که شیطان آنان را مخاطب ساخته است. یکی از آنان احمد بن ابراهیم بوده است. به او گفته می شود: احمد و محمد در واقع یک اسم هستند، و ابراهیم خلیل نیز جد رسول الله بوده، نام پدر تو نیز ابراهیم است. بدین ترتیب نام توهمنام پیامبر و نام پدر توهمنام پدر پیامبر است. بدین ترتیب مهدویت او ثابت می شود.

هشت: القائات سوء اطراقیان

سید احمد بن محمد بربیلوی با ادعای مهدویت و اصلاح امور در هند ظاهر شد. علت ادعاهایش، القایات استادش شاه ولی الله دهلوی بود که سبب شد او خود را صاحب الزمان و مهدی منتظر بداند؛ کسی که باید اوضاع مسلمانان هند را اصلاح کند. وی متاثر از حرکت وهابیون بود، توانست شمار زیادی از مردم را به سوی خود جلب کند، آن چنان که مهدویت او را بپذیرند. کار او نشر تفکر وهابیت در هند تحت پوشش جریان اصلاحی و مهدویت بود.

چهار: عدم درک صحیح از مفهوم انتظار

برخی انتظار فرج را در دعا برای فرج، امر به معروف و نهی از منکرهای جزیی، منحصر دانسته و بیش تراز آن، وظیفه ای برای خویش قایل نیستند. گروهی دیگر، حتی امر به معروف و نهی از منکرهای جزیی را نیز برنمی تابند. چون معتقدند: در دوران غیبت، کاری از آن ها بر نمی آید و تکلیفی بر عهده ندارند، و امام زمان عَلَيْهِ السَّلَامُ خود، هنگام ظهور کارها را اصلاح می کند. پندار گروه سوم چنین است که: جامعه بایستی به حال خود رها شود و کاری به فساد آن نباید داشت تا زمینه ظهور- که دنیایی پراز ظلم و فساد است- فراهم آید. گروه چهارم، انتظار را چنین تفسیر می کنند: نه تنها باید جلوی مفاسد و گناهان را گرفت، بلکه بایستی به آن ها دامن زد تا زمینه ظهور حضرت حجت عَلَيْهِ السَّلَامُ هرچه بیش تر فراهم گردد. دیدگاه پنجم، هر حکومتی را به هر شکل، باطل و برخلاف اسلام می داند و می گوید: «هر اقدامی برای تشکیل حکومت در زمان غیبت، خلاف شرع و مخالف نصوص و روایات معتبر است» با این استدلال که در روایات آمده است:

«هر علم و پرچمی قبل از ظهور قائن عَلَيْهِ السَّلَامُ باطل است.» جریان حجتیه به خاطر همین برداشت غلط از مقوله انتظار- و عدم اعتقاد به انتظار فعل و لزوم حرکت سیاسی و دخالت در امور جامعه- بوجود آمد و دچار انحراف شدند.

پنج: تأویل گرایی

تأویل گرایی منجر به توقیت و یا تطبیق و انحرافات دیگر می شود که خود عاملی برای پیدایش جریانات انحرافی می باشد. در بسیاری از جریانهای انحرافی نوعی تأویل گرایی دیده می شود، ظاهر برخی نصوص را بر اساس اهداف خود تأویل می کنند از جمله فرقه ی یمانی (احمد بصری) پرچم حضرت را به حاکمیت خداوند و سلاح را به علم، تأویل می کنند. یا بزنجهی «صیحه آسمانی» را به رادیو و «اشراق زمین به نور پروردگار در زمان ظهور» را به اختراع برق تأویل می کرد. شخص دیگر، فضل الله حروفی است که سخت گرفتار تأویل بوده و متهمن شد که فروعات فقهی را حذف کرده است و سال ظهور مهدی عَلَيْهِ السَّلَامُ را زمان هجرت پیامبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به اندازه حروف بسم الله می دانست ...

شش: خلأ معنویت و عرفان ناب اسلامی در جامعه

یکی از عوامل ایجاد جریانات انحرافی، خلأ مباحث معنوی و عرفان اسلامی در جامعه خصوصاً معارف جذاب مهدویت است که زمینه را برای مدعیان فراهم می کند. مردم بخصوص قشر مذهبی علاقه زیادی به مباحث عرفانی و مهدوی دارند و چون افراد متخصص و مباحث ناب عرفانی در جامعه کمرنگ است مدعیان براحتی از این فضابهره می برند.

<http://www.wikimahdaviat.ir>

ویکی مهدویت: دانشنامه مجازی مهدویت در کشور

وی ادامه داد: مطالب متنوعی در حوزه های مختلف مهدویت تهیه شده و در حال تهیه است که در بخش های عقاید، معارف و سیره، جامعه و مهدویت، کتب و مقالات ارائه شده اند.

به طور مثال در بخش عقاید، موضوعاتی همچون حضرت مهدی فیصل الشافعی در قرآن، حضرت مهدی فیصل الشافعی در نزد اهل سنت، پرسش و پاسخ، شناخت امام و پاسخ به شباهات ارائه شده است. در بخش معارف و سیره نیز به موضوعاتی چون احادیث مهدوی، حکومت جهانی، جهان پس از ظهرور، دشمن شناسی، سیک زندگی منتظرانه، علایم ظهرور و... پرداخته شده و بخش جامعه و مهدویت نیز به موضوعاتی مانند غرب و مهدویت، ولایت فقیه، تشریف و دیدار و... می پردازد.

پایگاه اینترنتی «ویکی مهدویت» به همت بنیاد فرهنگی مهدی موعود روحانی شهرستان امیدیه و حمایت مرکز تخصصی مهدویت حوزه علمیه فعالیت مجازی خود را با هدف معرفی فرهنگ مهدویت آغاز کرد. هم اکنون این دانشنامه مجازی، محتوا خود را به سه زبان فارسی، عربی و انگلیسی در اختیار پژوهشگران و علاقه مندان قرار داده است.

دسته بندی محتوایی این دانشنامه شامل؛ آیات مهدوی، احادیث مهدوی، ادعیه مهدوی، اماکن مهدوی، شخصیت شناسی، علائم ظهرور، کتاب شناسی مهدوی، مدعیان دروغین، مستشرقان، معارف مهدویت، منجی در ادیان و مهدویت در اهل سنت است.

علی طاعتی، مسئول بنیاد فرهنگی مهدی موعود روحانی شهرستان امیدیه، می گوید: راه اندازی سایت «ویکی مهدویت» یکی از تلاش های این مجموعه است که از سال گذشته آغاز شد و در حال حاضر ۱۰۰ مدخل در موضوعات مختلف مهدوی روی این پایگاه قرار گرفته است و این محتوا همچنان به تدریج در حال اضافه شدن است.

طاعتی با بیان اینکه ساختار ویکی های ساختار تخصصی است، اظهار کرد: با توجه به خلاصه مذکور در زمینه مهدویت تفاهم نامه ای با مرکز تخصصی مهدویت در قم منعقد شد. مدخل های موجود به زبان فارسی از طریق مرکز تخصصی مهدویت حوزه علمیه قم در اختیار پژوهشگران ما قرار می گیرد و پژوهشگران آن ها را به دو زبان عربی و انگلیسی ترجمه می کنند. هدف این است که این پایگاه به تخصصی ترین دانشنامه مجازی مهدویت کشور است تبدیل شود تا مطلب آن برای طلاب و دانشجویان قابل استفاده است.

با کلیک روی کد بالا و یا السکن آن می توانید وارد سایت ویکی مهدویت شوید.

بازبینی روز «نهم ربیع الاول» در نظریه‌های فقهاء شیعه

نوشتار حاضر می‌کوشد تانگاهی تازه
به نظریه فقهاء شیعه در مورد روز نهم
ربیع الاول داشته باشد تا مامبلغان
مهدوی به اهمیت وسیس په تبلیغ
این روز در محافل عمومی آنهم با
رویکردهای امروزی پردازیم. انشاء الله.

- محدث نوری و دیگران به نقل از شیخ مفید رحمه اللہ علیہ آورده اند: «روز نهم این ماه (یعنی ربیع الاول) روز عید بزرگ است و شرح مفصلی دارد که این جا مجال بیان آن نیست. پیغمبر خدا صلوات اللہ علیہ و سلم این روز را عید گرفتند و به مردم نیز دستور دادند آن را عید بگیرند».^۱
- مرحوم صاحب جواهر آورده است: «امروزه در میان شیعیان معروف است که این اتفاق در نهم ربیع الاول رخ داده است. من به خبر مسنندی از پیامبر صلوات اللہ علیہ و سلم برخوردم که درباره فضیلت و شرافت و برکت این روز است و نشان می‌دهد که این روز، روز شادی اهل بیت صلوات اللہ علیہ و سلم است...».^۲
- علامه مجلسی در بحار آورده است: «در میان کتاب‌هایی که مورد تبع قراردادیم چندین روایت موافق این مضمون یافتیم و بر آنها اعتماد کردیم. از این روز بزرگداشت این روز و اظهار شادی در آن به نحو مطلق شایسته است... و خوب است این روز مجازاً عید خوانده شود».^۳
- مرحوم کاشف الغطاء هنگام بحث از روز نهم ربیع الاول می‌افزاید یکی دیگر از علل شادی و سرور حضرت زهرا علیها السلام این است که روز نهم دهم (ربیع الاول) ایام پیوند مقدس سید کائنات با بانوی پاک و پاک سرشت حضرت خدیجه علیها السلام است که بی‌گمان حضرت زهرا علیها السلام مسرور است که این شادی و سرور در این ایام به شیعیان ارادتمندانش به اirth رسیده است.^۴
- پیام حضرت آیت‌الله صافی گلپایگانی در روز نهم ربیع المولود ۱۴۳۴ هـ.ق: يوم الله بزرگ نهم ربیع المولود، سالروز آغاز ظهور موفور السرور ولایت حضرت ولی الله الأعظم امام میین و حصن حصین، بقیة الله في الأرضين موعود انبیاء مرسليين و مقصود از فَمَنْ يَأْتِيْكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ» الإمام الثانی عشر الحجة ابن الحسن المهدی ارواح العالمین له الفداء می‌باشد. این روز مقدس رابه ساحت مبارک آن ولی دوران و به عموم منتظران روزگار رهایی و عصر نجات و خلاص بشراز ظلم و بی‌عدالتی واستکبار، تبریک و تهنیت عرض می‌کنم. در حقیقت باید گفت از امروز و از درون تاریخ هجری، تاریخ پر برکت و نوین عصر مهدوی آغاز می‌شود. ملت شریف ایران و تمام شیعیان جهان افتخار دارند که چنین روز بزرگی را جشن گرفته و آن را عزیز و گرامی دارند. بزرگترین نعمت الهی در هر عصر و زمان، وجود ذی جود حجۃ الله است که به تصریح حضرت امیر المؤمنین علیه السلام زمین، خالی از وجود او نخواهد بود که یا ظاهر و مشهور و یا غایب و مستور است و اوست که آیات و بیانات الهی را زوال و بطلان نگه می‌دارد.
- از وظایف بسیار مهم شیعیان در عصر غیبت، شکر این نعمت بزرگ است که هر چه بیشتر و گسترده‌تر بروز داشته باشد آثار مفید و برکات آن موجب قرب الهی و نشان از حیات و زنده بودن جامعه مهدوی دارد.^۵

۱. مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۵۲۲ (۲۳). باب نوادر ما يتعلق بأبواب الاغسال، حدیث (۴).

۲. جواهر الكلام، ج ۵، ص ۴۴ (استحباب الغسل يوم التاسع عن ربیع الاول).

۳. بحار الانوار، ج ۹، ص ۳۵۵ (باب ۱۳-فضل اليوم التاسع...، ذیل حدیث (۱)).

۴. مصار الشیعه شیخ مفید صفحه ۲۹.

۵. فسمتی از پیام مرجع عالیقدر حوزه حضرت آیت‌الله صافی گلپایگانی علیها السلام

چه لقب سنگینی است «سربازی امام زمان عجیل اللہ تعالیٰ فرج الشیرازی»

نمی‌دانم آخرين بار، کي بود که کمی درباره اين لقب فکر کردم. اينکه چه سعادتی دارد، چه لياقتی می‌خواهد و چه وظایفی دارد.

آنقدر سرگرم روزمرگی شده‌ام که از عنوان و لقب خودم هم غافل شدم. آقاجان، چه سربازانی داشته‌ای؛ صدوق‌ها، مفیدها، حلی‌ها، انصاری‌ها، امینی‌ها و خمینی‌ها. اما چه سربازی شده‌ام من!

چه جان برکفانی داشته‌ای که در سخت ترین شرایط معیشتی و خفقان سیاسی، عالم شدن و خدمت کردند.

اما چه جان به لب رسانی شده‌ام من که به بهانه مشکلات معیشتی، در اوج اقتدار سیاسی شیعه، بر زمین چسبیده‌ام و بهانه می‌تراسم. هر کاری می‌کنم و هر چیزی می‌گویم تا دستاویزی برای کار نکردن داشته باشم. راستی دیگر حتی توجیهاتم خود مرا هم توجیه نمی‌کنند؛ منتظرم دیگران شرایط خوب را بسازند تا شاید من هم کاری کنم.

آقاجان، طلبی از شمندارم که بدھکارهم هستم. بدھکارم؛ چون بهترین راه‌هارابرایم گشودی و قدر ندانستم، چون نتوانستیم خوبی‌هایی را جبران کنیم. بدھکارم چون همیشه سرگرم شکوه و گلایه هستم. ای کاش دست از گلایه و شکایت بر می‌داشم و فقط به وظیفه سربازی ام فکر می‌کردم، که با این شرایط و حتی بدتر از آن چه کارهایی می‌توانیم انجام دهیم که اسلام سربلند شود.

مولای من! با تمام کمکاری ها و کسالت‌ها، هنوز مرا به عنوان سرباز تو می‌شناسند. پس به حرمت همین توفیق و فضیلت، باز هم آمده‌ام به درگاه‌ت، تام‌بپذیری. بیعت دیگری باشمامی بندم و امیدوارم که آن را حفظ کنم.

آقای من! دعاگوی سربازانت باش که باری دیگران شاء‌الله با عزمی راسخ‌تر با حضرت‌تان تجدید عهد کنیم به امید اینکه وفاکنیم:

اللّٰهُمَّ أَجِدُكُلَّ يَوْمٍ وَ فِي كُلِّ يَوْمٍ عَهْدًا وَ عَقْدًا وَ بَيْعَةً لَهُ فِي رَفَقَتِي،
اللّٰهُمَّ فَكَمَا شَرَّفْتَنِي بِهَذَا التَّشْرِيفِ، وَ فَضَّلْتَنِي بِهَذِهِ الْفَضْيَلَةِ، وَ حَصَصْتَنِي بِهَذِهِ النِّعْمَةِ.
فَصَلِّ عَلَى مَوْلَايَ وَ سَيِّدي صَاحِبِ الرَّمَانِ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَشْيَاعِهِ وَ الْأَتَابِينَ عَنْهُ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْتَشْهَدِينَ
بِيَمِنِ يَدِيهِ، طَائِعًا غَيْرَ مُكْرَرٍ، فِي الصَّفَّ الَّذِي نَعَتْ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ، فَقُلْتَ: صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ، عَلَى
ظَاعِتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَاللّٰهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، اللّٰهُمَّ هَذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنْقِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

خطره‌ی آیت‌الله پایانی علیه السلام از درس
مؤسس حوزه، مرحوم استاد ابوالحسنی منذر علیه السلام
**وقتی طلاب گفتند نهم ربيع،
درس حاج شیخ را به هم می‌زنیم!**

مرحوم آیت‌الله حاج شیخ احمد پایانی اردبیلی، استاد مشهور وتوانای حوزه علمیه قم، در درس «مکاسب بیع» شیخ انصاری، به مناسبت شیرین کاری یکی از طلاب به مناسبت حکایت زیبایی را از مؤسس حوزه نقل کرد.

ماجرای این قرار است که درس استاد پایانی در مسجد حضرت زین العالدین علیه السلام قم ایراد می‌شد که در مجاورت آرامگاه علی بن بابویه قرار دارد. مسجد مذبور در آن زمان، که هنوز بنا جدید نشده بود. دارای یک دالان و روای نسبتاً طولانی بود. کنتور برق مسجد، در ابتدای دالان مذبور (سمت خیابان) قرار داشت و چون زمستان و هوای سرد بود، پرده‌ای ضخیم، دالان را از چشم حضار مسجد می‌پوشاند. در اوایل درس استاد، ناگهان کنتور زده شد و صدای استاد که از طریق بلندگو پخش می‌شد قطع گردید. همزمان با این امر، صدای بسیار بلند و زُختی از دون دالان در فضای نمین انداز شد که به رسم مجالس تحریم می‌گفت: فاتحه ... (باتأكيد بـ حرف «حاء» و كشیدن وادی آن. به نحو غلیظ. از حلق)! استاد و حضار شدیداً از این صحنه خنده دند و پس از اتصال مجدد برق، استاد داستان شیرینی را بیان داشت که در ادامه می‌خوانید.

جمعیت نیز خوشحال از این شوخی موفق با استاد، به سمت در راه افتاده بود که حاج شیخ گفت: بسیار خوب، امروز، روز سرور است و درس نداریم. اما، بنشینید یک کلمه بگوییم و بعد همه با هم برویم. شاگردان فکر می‌کردند حاج شیخ می‌خواهد به مناسبت ایام، سخنی بگوید، لذا نشستند و با سکوتی محض، سراپا گوش شدند که حاج شیخ چه نکته تازه و مهمی را می‌خواهد بگوید زمانی که همه نشستند و سکوت کامل در جلسه درس برقرار شد، حاج شیخ بدون اینکه سختی بگوید، سریع از منبر به زیرآمد و تنها، به سمت در به راه افتاد و همه را، بوروکِنف، بر جای گذارد!

شاگردان تازه فهمیدند که چه رودستی از حاج شیخ خورده‌اند!

كتاب لبخند علما،
اثر استاد علی ابوالحسنی منذر

زمان مرحوم آیت‌الله حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، بنیادگذار حوزه علمیه قم، شاگردان ایشان یک شب، همه با هم قرار گذاشتند که فردا نهم ربيع الاول... است برای اینکه هم، با جناب حاج شیخ یک شوخی کرده باشیم و هم، درس تعطیل شده باشد، همین که حاج شیخ خطبه آغاز درس را خواند و موضوع بحث را مشخص کرد، همه با هم یکپارچه برمی‌خیزیم و مجلس را ترک می‌شد، بور می‌گشت و این خوشمزگی، مایه سرور و خنده می‌گردید... باری، روز نهم فرارسید و حاج شیخ طبق معمول آمدند و بی خبر از توطئه و تبانی طلاب، روی منبر قرار گرفتند که درس را شروع کنند. اما همین که با ذکر «بسم الله الرحمن الرحيم و صلى الله على محمد و آل الله الطاهرين» خواستند در را شروع کنند، ناگهان جمعیت حاضر در درس، یکپارچه برخاستند و به سمت در حرکت کردند. حاج شیخ، بلا فاصله ماجرا را فهمید و دریافت که به مناسبت شادی آن روز، از شاگردان خود رودست خورده است.

دعای عهد و آمادگی برابر توهین ها

۰۰:۰۲

تصمیم بگیریم که دعای عهد را هر روز بخوانیم. هر روز تجدید میثاق کنیم که مباری شهادت آمده ایم و حتی آرزوی کنیم که:

۰۰:۲۰

«إِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمُؤْمُنُ الَّذِي جَعَلَنَّهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتَّمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِي مُؤْتَزِراً كَفَنِي شَاهِرًا سَيِّفِي مُجَرِّدًا قَنَاتِي مُلْبِيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي»

....

۰۰:۳۴

ما باید آنقدر پابرجا باشیم که بگوییم اگر در زمان حیات هم توفیق نداشتم که به شهادت برسیم، آرزو داریم که بعد از ظهرور شما در رجعت برگردیم؛ فاخرجنی من قبری؛ خدایا! من را دوباره زنده کن و از قبر درپیاور درحالی که کفنم را به صورت لنگ بسته باشم و شمشیرم را کشیده باشم؛ «مُؤْتَزِراً كَفَنِي شَاهِرًا سَيِّفِي»

۰۱:۱۵

اگر نوکر امام زمان عَلِيٌّ تَسْبِيحٌ هستی باشد؛
باشد این طوری باشی؛
«شَاهِرًا سَيِّفِي مُجَرِّدًا قَنَاتِي؛ سلام را کاملاً آماده و بر هنره کرده باشم و از غلاف درآورده باشم.» اگر به زبان امروزی بخواهم بگویم، دستم روی ماشه باشد؛ طوری از قبر در بیاییم که دستم روی ماشه باشد؛ «مُجَرِّدًا قَنَاتِي».

برای شنیدن صوت
این محتوا اسکن
ویا کلیک
کنید.

راه های دفع خطورات بایاد و توجه قلبی به امام

برای دیدن فیلم مرتبط
با این محتوا اسکن
ویا کلیک
کنید.

اعتقاد به وجود مقدس امام زمان ارواحنا فداه، هم برای رفع مشکلات، کارساز است و هم عامل اخلاقی و تربیتی دارد که وقتی ماتوجه می کنیم که آقا از کارهای بد ناراحت می شود، به خاطر آقا این کار را ترک می کنیم. خیلی ها هستند که فقط به خاطر اینکه کاری گناه است و حرام است و عذاب اخروی دارد این کار را ترک نمی کنند، اما اگر بگویند که با انجام این کار دل امام عَلِيٌّ می سوزد، حساب خاصی باز می کنند. من چنین مواردی را سراغ دارم. یک داستانی یاد آمد. یک آقای بزرگواری بود که معتاد به سیگار بود. هر چه می خواست ترک بکند نمی توانست.

بعضی ها مراجشان جوری است که وقتی عادت کردند، به این آسانی هانمی توانند ترک کنند. خدا نکند که آدم به این عادت های زشت مبتلا بشود! یک روز من ایشان را دیدم که سیگار را ترک کرده بود. به او عرض کردم چطور شما چند بار می خواستی اقدام کنی گفتی نمی توانم و اراده ام این قدر قوی نیست. گفت یک کسی من را به ابوالفضل عَلِيٌّ قسم داد، من به احترام نام ابوالفضل عَلِيٌّ دیگر ترک کردم.

این یک راه بزرگی است برای اینکه موقعی که شیطان ما را به گناه و سوشه می کند، توجه کنیم به اینکه این گناه دل امام زمان عَلِيٌّ را به درد می آورد و آقا را ناراحت می کند. اگر به این توجه کنیم، ولو در ابتداء نگیزه ترک گناه نداشته باشیم اما به خاطر قلب مقدس امام زمان عَلِيٌّ ترک می کنیم.

گسترش فرهنگ مقاومت در منطقه فریاد آمریکا را بلند کرده است

برای دیدن فیلم مرتبط
با این محتوا سکن
ویا کلیک
کنید.

شناخت دستاوردهای دفاع مقدس

دیدار پیشکسوتان و فعالان دفاع مقدس و مقاومت با رهبر انقلاب
بیست و نهم شهریور ۱۴۰۲

یک دستاورد دیگر در دفاع مقدس این بود: دفاع مقدس مرزهای ما را گسترش داد. مظنوorm مرزهای جغرافیایی نیست؛ مرزهای دیگر ما را گسترش داد؛ مثلًا مرز «مقاومت» را گسترش داد؛ این یک نمونه است. امروز مفهوم مقاومت و عنصر مقاومت، یک عنصر جاافتاده است؛ در فلسطین، در منطقه غرب آسیا، در کشورهای گوناگون، در عراق، در ایران و در جاهای مختلف مقاومت است؛ این عنوان مقاومت را دفاع مقدس در دنیا مطرح کرد و پیش بردا و در خیلی از جاهای دنیا جانداشت. دفاع مقدس فرهنگ مقاومت و اتکاء به نفس را گسترش داد. یکی دیگر از آثار دفاع مقدس، رشد و استحکام فکر مقاومت در داخل خود کشور است.

این سی و چند سال نهادینه شدن فرهنگ مقاومت در کشور ناشی از مقاومت هشت ساله دفاع مقدس است. عظمت جهاد مقدس و دفاع مقدس را بایستی ما روزبه روز بیشتر بیان کنیم، بگوییم، تبیین کنیم؛ این جزو وظایف است.

یکی دیگر از دستاوردهای دفاع مقدس همین ایمن سازی کشور است؛ ایمن سازی کشور، یعنی دفاع مقدس، کشور را از تهاجمهای نظامی محتمل تا حدود زیادی ایمن کرد. مدام گفتند حرکت نظامی هم روی میز است اما از روی میز تکان نخورد؛ چون میدانستند که اگر چنانچه وارد این میدان بشوند، شروع شنایانها است، پایانش با آنها نیست؛ این را دفاع مقدس نشان داد. دیگر اینکه ایمانهای عمیق و صادق، عزم‌های قوی و راسخ، هوشمندی جوانان ایرانی، قدرت ابتکار و نوآوری ها از سوی عناصر نظامی و غیر نظامی، ظرفیت غلبه‌ی بر قدرهای جهانی، اینها چیزهایی بود که در این دفاع مقدس از ملت ما و از رزمندگان ما آشکار شد. خب، خود ملت هم اینها را شناختند و طبعاً وقتی ما شناختیم و فهمیدیم که این توانایی‌ها را داریم، امید ما زیاد خواهد شد، نشاط ما زیاد خواهد شد و بیشتر در صدد استفاده از این توانایی‌ها برخواهیم آمد. در میدانهای دیگر هم میتوانیم از اینها [استفاده کنیم]. این یکی از دستاوردهای مهم دفاع مقدس است.

امام حسن عسکری علیه السلام ونهادینه کردن تفکرمهدویت حجت‌الاسلام و المسلمین رفیعی

برای مشاهده کلیپ تصویری
کد بالا را سکن
و یاروی آن کلیک کنید

امام عسکری علیه السلام دومین امامی است که در سن کم به شهادت رسیده است. اول امام جواد علیه السلام است که در سن ۲۵ سالگی و دوم امام عسکری علیه السلام است که در سن ۲۸ سالگی به شهادت رسیده است. زندگی امام عسکری علیه السلام هم زندگی عجیبی است. ایشان یازدهمین امام است. آخرین پدر حجت و ولی خدا است.

لذا یکی از بخش‌های بر جسته‌ی زندگی امام نهادینه کردن تفکر مهدویت است. اینکه مردم را با امام زمان علیه السلام آشنا کند.

ایشان بیشتر عمرشان را در سامرا به حالت کنترل و تبعید گذرانده است. فوق العاده تحت نظر بود که حضرت مهدی عینکاللشیعه متولد نشود و اگر متولد بشود مانع بشوند. یکی از کارهای عمدۀ اش این بود که از امام مهدی عینکاللشیعه حفاظت کنند و ایشان را به شیعیان شان نشان بدنهند.

شرح حدیث امام حسن عسکری علیه السلام حجت‌الاسلام و المسلمین عالی

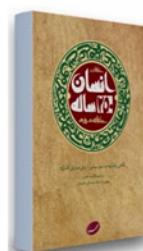
قال الإمام الحسن العسكري علیه السلام: علامة الأيمان خمس: التَّخْتِيمُ بِالْيَمِينِ، وَصَلَاةُ الْإِحْدَى وَخَمْسِينَ، وَالْجَهْرُ بِسِيمٍ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَتَعْفِيرُ الْجَبَيْنِ، وَزِيَارَةُ الْأَرْبَعَيْنَ.
«حدیقه الشیعه»، ج ۲، ص ۱۹۴

امام حسن عسکری علیه السلام فرمود:

علمات و نشانه ایمان پنج چیز است: انگشتربه دست راست داشتن، خواندن پنجه‌اه و یک رکعت نماز (واجب و مستحب)، خواندن «بسم الله الرحمن الرحيم» (در نماز ظهر و عصر) با صدای بلند، پیشانی را در حال سجده. روی خاک نهادن، زیارت اربعین امام حسین علیه السلام انجام دادن.

برای شنیدن شرح این حدیث
از زبان استاد عالی
کدو بو را سکن
و یا روی آن کلیک کنید.

زندگی و سیره امام حسن عسکری علیه السلام

برگرفته از کتاب: انسان ۲۵ ساله!
بيانات مقام معظم رهبری درباره زندگی
سیاسی - مبارزاتی ائمه معصومین علیهم السلام

برای مشاهده این ویدئو موسن کد بالا را سکن و یا روی آن کلیک کنید.

بازکاوی حقوق امام مهدی

سینه پر درد و فغان است چه پنهان از تو
سبزه رابوی خزان است چه پنهان از تو
ای دریغا! شاهبازان به چه قانع شده‌اند!
دل نرگس نگران است چه پنهان از تو

در ایام نهم ربیع سالروز آغاز امامت حجت خدا، نورآل محمد ﷺ،
مهدي فاطمه زينب علیهم السلام، می‌توان این روز را به عادت گذراند و به غفلت
سپری کرد و از یم به نمی‌وازد ریا به قطره‌ای قانع شد و می‌توان به
بازکاوی حقوق امام مهدی علیهم السلام و محاسبه‌ی عهد و پیمان‌هایی که
با آن حضرت داریم، پرداخت و بانقی به نور و محاسبه‌ها و بازکاوی‌ها،
به وسعت‌ها و هدایت‌های بیشتری رسید.

هر کسی راسالی است، از کشاورز و تاجر گرفته تا اعلام و سالکان. یکی، سالش
را هنگام برداشت محصول قرار می‌دهد و دیگری، هنگام تحصیل سود. بر
شیعیان مهدی علیهم السلام باور، فرض است که در ایام منتبه به حضرت مانند
نهم ربیع و نیمه‌ی شعبان، در کنار اعمال فراوان شب و روز آن، به محاسبه‌ی
تكلیف و عهده‌ای خود با امام شان پردازند و بر حقوق آن حضرت و آن چه
نسبت به آن بزرگوار کرده‌اند و نکرده‌اند، مروری داشته باشند. بر کرده‌ها،
سپاسگزار و شاکر باشند و بر نکرده‌ها، استغفار و تصمیم بر جبران.

ما، هریک، عهده‌ایی داریم با خدای مان، پیامبر مان و امام مان.

با خدای مان عهد کردیم که شرک نورزیم:
«أَلمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بْنَى آدمَ أَنْ لَا تَعْبِدُوا إِلَّا سَيِّطَانٌ»
وطاعت او و اولیا يش را گردن گذاریم.
با پیامبر مان عهد بستیم، پسداروحی و حامی و صیّ او باشیم.

با امام مان میثاق بستیم که او را بشناسیم و در برابر شناسیم باشیم و جان و مال و
خوبیشان و همه‌ی آن چه که خداوند به ما از این داشته، فدایش کنیم و به پایش
بریزیم:
«وَهُوَ عَهْدُهُ إِلَيْكُمْ مِّيقَاتِي لَدِيْكُمْ... فَأَبْذلُ نَفْسِي وَمَالِي وَلَدِيْ وَأَهْلِي وَجَمِيع
مَا خَوْلَنِي رَبِّيْ بَيْنَ يَدِيْكُمْ وَالْتَّصْرِيفِ بَيْنَ أَمْرِكُ وَنَهْيِكُ»
مفاتیح الجنان، زیارت عاشورا

امام باقر علیهم السلام می‌فرماید:
«إِنَّمَا كُلُّ النَّاسِ ثَلَاثَةٌ: مَعْرِفَةُ الائِمَّةِ وَالْتَّسْلِيمُ لِهِمْ فِيمَا وَرَدَ عَلَيْهِمْ وَالرَّدُّ إِلَيْهِمْ فِيمَا
اخْتَلَفُوا فِيهِ»
مردم، به سه تکلیف مکلف‌اند: معرفت امام؛ تسليم در برابر او؛ و اگذاری امور به او
در اموری که اختلاف پیش می‌آید.
«وسائل الشیعه، ج ۲۷، ص ۶۷»

با او عهد کردیم که مدافعان حریمش
باشیم و در بر طرف کردن حوائج و
خواسته‌های او - که در حقیقت،
خواسته‌های ما و به نفع خود ما
است - کوشایشیم.
«اللَّهُمَّ! اجْعُلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ
وَالَّذِيْنَ عَنْهُ وَالْمَسَاوِيْنَ إِلَيْهِ فِي
قَضَائِ حَوَائِجِهِ وَالْمُمْتَلِّيْنَ لِأَوْامِرِهِ
وَالْمَحَايِّمِيْنَ عَنْهُ وَالسَّابِقِيْنَ إِلَى
إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِيْنَ بَيْنَ يَدِيْهِ».

مفاتیح الجنان، دعای عهد
وزمینه ساز حکومتش باشیم
«يُوَظِّئُونَ لِلْمَهْدِيِّ سُلْطَانَهُ»
بحار الأنوار، ج ۵۱، ص ۸۷
و به دوستانش محبت بورزیم و با
دشمنانش بستیزیم
«سَلَمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرَبٌ لِمَنْ
حَارَبَكُمْ»

مفاتیح الجنان، زیارت عاشورا
این حقوق، چه فردی و چه اجتماعی،
حقوق سنگینی است تا آن جا که
برای ادای آن‌ها، باید از ذات
احدیت استعانت بجوئیم و در خواست
کنیم که: باراللهی کمکمان کن تا
حقوق امام زمانمان خود را به
بهترین شکل ادا کنیم.
«واعناعلیٰ تأدیه حقوقه إلیه»

دعای ندبه

برای مشاهده و دریافت
این این مقاله در قالب
بروشور که روپرورا سکن
و یاروی آن کلیک کنید

تا مردم همیشه به احکام الهی و صراط مستقیم دیانت دسترسی داشته و بتوانند بدانها مراجعه نمایند. چنین فرد معصومی که حافظ و خزینه دار احکام است و امور اجتماعی را اداره می‌کند در اصطلاح شرع امام نامیده می‌شود. این برahan، وجود امام را برای حفظ و نگهداری احکام لازم می‌داند. بنابراین، لازمه اش این است که امام تمام احکام و قوانین دین را بدون کم و زیاد بداند و برنامه‌های لازم را در اختیار داشته باشد تا بتواند مشکلات دینی و اجتماعی آنان را حل کند و مسائل حرام و حلال را در اختیارشان قرار دهد و به بهترین شکل ممکن جامعه انسانی را به سوی غایت کمال انسانیت رهبری کند. با این وصف ممکن نیست مردم در یکی از امور مربوط به دیانت محتاج شوند ولی امام از حل آن عاجز باشد.

علم و عصمت امام دو ویژگی مهمی است که در امام وجود دارد. عصمت و معصومیت از گناهان از یک سو و علم نامحدود از جهان هستی از سوی دیگر سبب تمایز امامان از دیگر افراد گشته است. امام باید تمام احکام و قوانین دین را که برای سعادت دنیوی و اخروی مردم ضرورت دارد بداند، به اخلاق نیک و صفات زشت عالم آگاه باشد. عقاید صحیح و درست را بداند، عقیده‌های باطل و بی اساس را بشناسد و به طور کلی، باید آنچه لازم است بداند و از جمیع قوانین و احکامی که از جانب خدا نازل شده با اطلاع باشد. حضرت باقر علیه السلام فرموده‌اند: «ما صاحبان ذکر و صاحبان علم هستیم، علم حرام و حلال نزد ماست».

برای اثبات این مطلب از دو دلیل می‌توان استفاده نمود:

دلیل اول: همان دلیل‌هایی که برای اثبات ضرورت وجود امام وجود دارد؛ یعنی همیشه باید یک فرد کامل انسانیت و نمونه جامع دیانت در بین مردم وجود داشته باشد که تمام کمالات انسانیت در روی به فعلیت رسیده و آینه تمام نمای دیانت باشد تا طریق دین و نیل به کمالات بی غایت، بدون پیشومندانه و ارتباط بین عالم غیب و نوع انسان محفوظ باشد. لازمه این برahan این است که امام باید به تمام حقایق و احکام دین عالم باشد، زیرا کسی که نمونه دین است باید تمام احکام و حقایق دیانت را بداند و از روح و باطن آنها مطلع باشد و به حقیقت آنها نایل شده باشد، زیرا «عمل کردن»، فرع «دانستن» است. چون احکام و قوانین دین را می‌دانسته و با چشم باطن مشاهده می‌نموده به آن عمل می‌کند. او که به حقیقت و باطن دین نایل شده چگونه ممکن است از احکام و قوانین آن بی‌اطلاع باشد؟ او که در متن صراط مستقیم دیانت قرار گرفته چگونه تصور می‌شود به احکام آن جاهل باشد؟

دلیل دوم: خداوند حکیم که بشر را آفریده و در طریق کمال قرار داده هرگز او را در سرگردانی رهانمی‌سازد؛ بلکه لطف بی پایانش اقتضا دارد که راه رسیدن به سعادت دنیوی و نیل به کمالات معنوی را در اختیارش قرار دهد و به همین جهت احکام و قوانینی را که برای اداره امور دنیوی و پیمودن طریق کمالات روحانی اولازم بوده به وسیله پیغمبران برگزیده اش نازل نموده و در اختیارش قرار داده است. امام علی علیه السلام فرمود: «ما نور آسمان و زمین و کشتی‌های نجات هستیم. علوم پنهانی خدا نزد ماست و برگشت امور به سوی ما می‌باشد.» و چون پیغمبر همیشه در بین بشر باقی نمی‌ماند و احکام و قوانین دین باید همیشه در بین آنان باقی بماند، باید بعد از پیغمبر فرد معصومی در بین مردم موجود باشد تا احکام و قوانین را بدون کم و زیاد نگهداری کند و در ارشاد مردم و اجرای احکام الهی کوشش و جدیت کند و محیط را برای پیمودن راه کمال و پرورش انسان‌ها آماده سازد.

پژوهش مهدویت

مجموعه پرسش و پاسخ

پیرامون امام زمان عَزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِرْجَهُ السَّرِيفِ

سه شنبه هر هفته پاسخ به یک
پرسش مهدوی توسط کارشناس

هر ماه به قید قرعه
اهداء بسته فرهنگی نفیس

جایزه ویژه: کمک هزینه سفر به مشهد مقدس به ۱۴ نفر
همراه با برگزاری ویژه برنامه در روز
نیمه شعبان

برای مشاهده محتوا به کanal چشم به راه مراجعه نمایید

@chashmbe_rah

۳۰۰۰۱۳۶۶

سامانه پیامکی شرکت در مسابقه:

بنادرنگی مهدوی